

HALASI TÜKÖR

Alapítva 1987-ben

Együtt ünnepelt Halas

Huszáros oviünnep

Rendhagyó módját választotta a Gólyafészek Óvoda a nemzeti ünnepünkre való ráhangolódásnak. Különleges vendéget köszönthettek az intézmény udvarán. Egy igazi huszár érkezett a lelkes gyereksereg közé, hogy megmutassa ruházatát, fegyverzetét és érdekességeket meséljen az ámuldozó közönségnek.

Nagy volt a nyüzgés a kiskunhalasi Gólyafészek Óvoda udvarán. **Wacławczyk Dariusz**, a Kiskunhalasi Lovasbandérium parancsnoka lepte meg a gyerekeket, egy rendhagyó előadással. Huszáruhában érkezett a kicsikhez, akik kérdések egész sorával halmozták el.

– Nagyon jól érzem magam az óvodások között. Ilyen sok szeretetet sehol máshol nem kaphat az ember. A ruhám, a kardom mind-mind sok kérdést vetett fel bennük, én pedig igyekszem minden-

re válaszolni. A hagyományokat tovább kell vinni, tisztelni kell elődeinket, és az ilyen bemutatók remekül bevezetik a gyerekeket ebbe a témakörbe – nyilatkozta lapunknak a parancsnok.

Az intézmény vezetője szerint, ebben az életkorban a gyerekek nagyon nyitottak az új információkra. Nem mindig azonban, hogy találják ezeket nekik a felnőttek.

– Óvodánkban mindig nagyon fontos volt nemzeti értékeink átadása. Életkorukból fakadóan, nekik a történelmi ismereteket nem lehet a hagyományos értelemben véve átadni. Ezért gondoltuk, hogy ebben a különleges formában, bizonyára mindenki érdeklődését felkelti majd a mai bemutató. Nagyon hiteles beszámolót kaptunk a huszárhagyományokról, a fiúk körében pedig a kardnak volt legnagyobb sikere – tudtuk meg **Vasné Horváth Olga** igazgatótól.

Kép-szöveg: **Szóri Attila**

A függetlenség megszerzése volt a legfontosabb '48-ban

Az ország számos településéhez hasonlóan, az 1848-49-es eseményekre, a márciusi ifjak hőstettére emlékeztek a halasiak. A városi ünnepség több helyszínen zajlott.

Először az Országzászló emlékműhöz várta az embereket, a szervező Halasi Városmenedzser Kft. A Himnusz közös elnéklése után az ünneplők átvonultak a Városi Filmszínházba, ahol elsőként **Fülöp Róbert**, Kiskunhalas polgármestere osztotta meg gondolatait.

– 1848-ban és '49-ben is élték a mindennapjaikat az emberek. Sodorta őket a napi megélhetés szüksége, a boldogulás egyre jobb és jobb kilátásainak reménye. Akkor is együtt élt Kiskunhalas közössége, és akkor is a térség központ-

jaként találták meg számításukat az emberek városunkban és a környéken. Ma sincs ez másként. Amikor közvetlenül – most már tíz éve – találkoztam elsőszámú városvezetőként egy közösség, Halas irányításának felelősségével, megrettentem, pedig nem forradalmat kellett csinálnom. Aztán amikor vezető és képviselőtársaimmal találkoztam meg tapasztaltam a közös munkában rejlő erőt, lehetőségeket és előnyöket, napról-napra bátrabban, elszántabban vettem magam a városépítő munkába.

Néhány hónap és év elteltével pedig kibontakozott egy folyamat, amelynek íve jól látható nyomott hagyott városunkon – mondta a városvezető.

– A média átalakulásának, a fogyasztói szokások változásának kihívásaival kell szembenézni, megbirkózni és helyállni a Kovács Iván által 2016 januárja óta vezetett szerkesztőségnek. Ivánt, mint újságíró, sportújságíró, szövivőt, sportszervezőt és kiváló fotóst egyaránt ismerhetjük. Megvan benne a megbízhatóság, a széles körű látásmód, óriási munkabírási újságíró, egyben következetes vezető, aki hivatására küldetesként tekint, s megvan benne az a tartás, ugyanakkor az a rugalmasság is, amely ahhoz kell, hogy helyt tudjon állni a rendkívül változatos médiapalettán – hangzott el.

Ünnepi műsort ezúttal a Szilády Áron Református Gimnázium diákjai adtak. Összeállításukban versek, dalok hangzottak el, felidéztek a márciusi ifjak legfőbb hőstetteit és az 1848-ban elért sikereket is. A diákokat **Palásti Károly** készítette fel. A kiskunhalasi ünnepség Petőfi Sándor szobránál zárult. Itt először **Hegedűs Bettina** szilárdys diák vezetésével szavalták el az emberek a Nemzeti dalt, majd koszorúztak, virágokat helyeztek el, ezzel kifejezve a hősök iránti tiszteletet, megbecsülést.

Kép-szöveg: **Szöri Attila**

KÉP, AMI NEM NYUGHATOTT

Az idei március 15-i nemzeti ünnepünk hosszú hétvégével ajándékozta meg a magyarokat. A nyiladozó tavasz legszebb arcát mutatta, amelyet mindenki kedvére használhatott emlékezésre, kirándulásra, utazásra, vagy a családdal való együttlétre. A halasi ünnepi események eléggé meghatározottak. A zászlófelvonás, a városvezetői beszéd, a diákműsor megtekintése utáni találkozó a Petőfi-szobornál, majd a Nemzeti dal verselése évről-évre kedves rituéléja a hősökre emlékezés napjának. Csak úgy az éves március 15-i szokásaink része a Magyarok vásárába barangolás, ahol rácsodálkozunk mennyi mindent képes két kezével megvarrni, összetűzni vagy megfaragni, megformázni a magyar, és eladható portékává tenni.

Az idei esztendő azonban sajátos ünnepi fényt kapott azzal, hogy Thorma János Budavár visszafoglalása 1849-ben című tanulmányfestménye teljessé tette a Thorma-galéria festmény csodáit. Az alkotás, amely egy pályázatra készült új helyet, illő teret követelt magának. A nagybányai festmény 120 éves hányatott sorsa mesébe illő csúcspontjához érkezett. Több évtizedes halasi kísérlet zárult sikerrel azzal, hogy egy romániai raktárból kimentették, restaurálták és keretbe foglalták a Thorma-művet. Hazatalált az, aminek itt az igazi otthona városunkban, és ezzel összeállt a Thorma-trilógia. A három kép, amely megbonthatatlan egységbe foglalja össze történelmünk meghatározó két esztendőjét, az 1848-49-es Forradalom és Szabadságharcot, mostantól Kiskunhalason együtt látható. A Talpra magyar! a forradalom kitörésének pillanatait ábrázolja és szemben vele az Aradi vértanúk kivégzésének drámájába mélyedhet el a múzeumba látogató. A kezdet és a vég között pedig immár ott látjuk a Budavár visszafoglalását, a képet, ami nem nyughatott addig, amíg haza nem talált. Remélem és reméljük, hogy végleg.

KI

Szabadtéri tüzek

A tavaszi időjárás és a kerti munkák megkezdése miatt megemelkedett a szabadtéri tüzek száma. Idén már 1400 ilyen esethez riasztották a tűzoltókat, a leégett terület nagysága pedig meghaladja a 7 és fél millió négyzetmétert. Kora tavasszal megnő a szabadtéri tüzek keletkezésének a veszélye. Amíg ki nem zöldül a természet, nem indul meg a növényekben az intenzív folyadékáramlás, a legkisebb szikra, vagy hőforrás is hatalmas tüzek kialakulásához vezethet. A szabadtéri tüzek elkerülése érdekében, tartsuk be a tűzvédelmi szabályokat! Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a lábon álló növényzet, a nádas és a tarló, a kerti munkálatok során keletkezett hulladék szabadtéri égetése tilos. Ahol a települési önkormányzat rendelkezésben engedélyezi a kerti zöldhulladék-égetést, ott csak a rendelkezésben meghatározott módon és időben végezhető az égetés. Amennyiben a települési önkormányzatnak nincs ilyen rendelete, ott tilos zöldhulladékot égetni: tudatta a katasztrófavédelem.

Jogi nélkül

A Kiskunhalasi Rendőrkapitányság járőrei a Kossuth utcában ellenőriztek egy autóval közlekedő férfit. Az intézkedéskor kiderült, hogy a helyi járásbíróság jogerősen eltiltotta őt a járművezetéstől, 2025. január 17-ig. Ráadásul a Paksi Járásbíróság járművezetés az eltiltás hatálya alatt bűncselekmény elkövetése miatt elfogatóparancsot adott ki ellene. A 41 éves férfit, őrizetbe vették, és büntetőeljárást indítottak vele szemben.

Késes rabló

Példás gyorsasággal fogtak el egy rablót a rendőrök. A Bács-Kiskun Vármegyei Rendőr-főkapitányság közleménye szerint, Jánoshalmán sétált egy fiatalkorú, amikor egy férfi lépett hozzá. Egy kést nyomott a kezéhez, miközben a telefonja átadására szólította fel. A sértett ennek eleget tett, majd a támadó elfutott a zsákmánnyal. Miután megkapták az esetről a bejelentést a jánoshalmi rendőrök, azonnal az elkövető felkutatásába kezdtek. Tíz perc sem telt el, és felismerték az utcán sétáló férfit, akinél a telefont és a kést is megtalálták. A rabló azóta már hűvösön csücsül.

jel

Részegen, bódultan vezetett, balesetet okozott

A Kecskeméti Járási Ügyészség maradandó fogyatékossgát okozó ittas állapotban elkövetett járművezetés büntette és eltiltás hatálya alatti járművezetés vétsége miatt vádat, egy 22 éves férfival szemben. Az elkövetőt ittas járművezetés és eltiltás hatálya alatti vezetés miatt előállították a rendőrök, de utána ittas és bódult állapotban ismét autóbába ült, és szabálytalan előzésével balesetet okozott. Ez majdnem a barátai életébe került.

Egyszer már lebukott

Nem bírt magával a 22 éves zsanai fiatal. A jogosítvánnyal nem rendelkező, járművezetéstől eltiltott férfi 2022. október 12-én, délelőtt úgy vezette autóját Kiskunhalason, hogy előtte alkoholt és nyugtatókat fogyasztott.

A vádlottat a kiskunhalasi rendőrök előállították. Délután az elkövető ismét a volán mögé ült, annak ellenére, hogy még mindig ittas és bódult állapotban volt. A férfi két utassal indult el Kiskunmajsra felé, a Fiat eszeveszetten száguldott az úton.

kunmajsra felé, a Fiat eszeveszetten száguldott az úton.

Lerepült az útról

Kiskunmajsra közelében a fiatal úgy előzte a kistehergépkocsit, hogy a szemből érkező járműforgalomról nem győződött meg. Emiatt a bal oldali forgalmi sávban nekiütközött a szemből érkező, szabályosan közlekedő autó bal első részének. Az ütközés hatására a vádlott autója előbb az előző kistehergépkocsi

bal elejének ütközött, majd lesodródott az útról, tengelye körül többször átfordult és végül az út menti kerítésen átrepülve, egy füves területen, a kerekein landolt. A Fiat rommá tört.

Súlyos következmények

A balesethez a tűzoltókat is riasztották, valamint mentőhelikopter érkezett a helyszínre. A száguldásnak nagyon komoly következményei lettek, az egyik utas súlyos, míg a másik maradandó fogyatékossgát eredményező sérüléseket szenvedett. A Bács-Kiskun Vármegyei Főügyészség közleménye szerint, a baleset azért következett be, mert a férfi több pontban megszegte KRESZ előírásokat. Az előírás szerint járművet az vezethet, aki nem áll a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt és nincs szervezetében szeszes ital fogyasztásából származó alkohol. Azt is figyelmen kívül hagyta a bódult fiatal, hogy előzni abban az esetben szabad, ha az előzés céljából igénybe venni kívánt forgalmi sáv olyan távolságban szabad, hogy az előzés a szembejövő forgalmat nem zavarja.

Vádemelés

Az akkor 22 éves férfit egyébként a rendőrök már a helyszínen őrizetbe vették. Őt az ügyészség maradandó fogyatékossgát okozó ittas állapotban elkövetett járművezetés büntetével és eltiltás hatálya alatti járművezetés vétségével vádolja, és vele szemben szabadságvesztés büntetés és közúti járművezetéstől eltiltás kiszabását indítványozza. A vádlott bűnösségéről a Kiskunhalasi Járásbíróság fog dönteni.

Jäger Levente

A halasi tolvaj, aki nem válogatott

Nemcsak bárányokat lopott az a kiskunhalasi férfi, akit a közelmúltban vettek őrizetbe a helyi rendőrök. A tolvaj gyakorlatilag minden vitt, ami a keze ügyébe került. Üzemanyagot szívott le teherautók tartályából, de volt a zsákmányában navigációs készülék, laptop, bojler, sőt bogrács is.

A közelmúltban vettek őrizetbe a Kiskunhalasi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának munkatársai egy 38 éves férfit, aki a gyanú szerint idén januárban, egy tanyáról közel egy tucat bárányt tulajdonított el. A kihallgatása és elszámoltatása során kiderült, hogy emellett még más bűnök is terhelhetik a lelkiismeretét. A zsaruk szimata nem csalt. A tettes az év első két hónapjában további öt bűncselekményt követett el: cégek telephelyéről üzemanyagot tulajdonított el több esetben úgy, hogy megrongálta a járművek tanksap-

FOTÓ:POLICEHU

káját, de olyan is előfordult, hogy a gépkocsi nyitott tárolódobozát vagy a vezetőfülkét fosztotta ki. Vitte, amit csak ért: spanifereket, laptopot, navigációs készüléket, de magához vette a rézvezetékeket, egy villanymotort, egy bográcsot és bojler is többek között.

A nyomozók rövid időn belül beazonosították a bűncselekmény feltételezett elkövetőjét, akit jelenleg hat lopással gyanúsítanak. A büntetett előéletű férfit, a bűnismétlés veszélye miatt őrizetbe vették, és le is tartóztatták.

JL

Kiskunhalasi kötődésekre büszke vagyok

Gáldonyi Sándor őrnagy egykoron tekós diák volt, amelyre a mai napig nagyon büszke. A katonatiszt jelenleg Kecskeméten, a toborzóirodán szolgál, de amikor csak teheti, eljön Kiskunhalasra, amelyhez ezer szállal kötődik. Azt talán kevesebben tudják róla, hogy vállalkozásfejlesztésből civil diplomája is van, amelyet tökéletesen tud alkalmazni az egyenruhás munkája során is.

► *Komolyan vették a költőt, miszerint: „tűzoltó leszel, s katona.” Utóbbi megvalósult. Ez már gyermekkorodban eldőlt?*

– Ha a középiskola végzős évét gyermekkoromnak tekintem, akkor már elég korán eldőlt merre veszem az irányt. Előtte soha nem gondolkodtam azon, hogy katona szeretnék lenni. Inkább csak így alakult. Arra emlékszem, hogy az óvodában találtam egy pisztolynak látszó faágat, amit nagy becsben tartottam. Talán ennyiben ki is merült a gyermekkori vonzalmam a katonai pályára iránt.

► *Ha jól tudom, középiskolásként is egészen más területen tanultál.*

– Közgazdasági szakközépiskolába, a II. Rákóczi Ferenc Katolikus Gimnázium és Technikumba jártam, Kiskunhalason. Nem mondanám egészen más területnek. Hiszen a mai napig vallom, hogy mindenből lehet katona annak ellenére, hogy bárkiből nem lehet katona. A honvédségen belül szinte minden szakma képviselteti magát. Vannak orvosaink, jogászaink, pilótáink, mérnökeink, autószerelőink, informatikusaink. A különbség az, hogy katonaként a szakmám mellett van egy hivatásom is.

► *Mikor jött a képbe a honvédség?*

– Emlékszem, amikor először szóba került, hogy ki merre fog továbbtanulni, a könyvtárban akkor tartottak katonáknak nyelvtanfolyamot. Egyszóval jókor voltam jó helyen. Elolvastam a tájékoztatót, hogy mi kell ahhoz, hogy az akkor Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola, katonai logisztikai szakirányára jelentkezhessek. Úgy emlékszem, hogy testnevelés, a fizikai követelmények teljesítéséhez és matek. Szerencsére mindkettőt nagyon szerettem.

Onnantól kezdve minden jött magától. Semmire nem volt gondom a tanuláson kívül.

► *Idézzük fel a katonai pályafutásod legfőbb állomásait.*

– Nem sok helyen szolgáltam hivatásos katonaként, hűség típus vagyok. 2003-tól a kecskeméti repülőbázison töltöttem 11 évet, katonai ruházati szakterület vezetőként. 2014-ben jött a lehetőség, hogy a közismert nevén „hadkiegen” van egy olyan beosztás, ahol hadisír gondozással és honvédelmi neveléssel lehet foglalkozni. Belevágtam az akkor még számomra ismeretlen feladatba. Semmi köze ahhoz, amit tanultam, de valahogy úgy éreztem, hogy különösen a honvédelmi nevelés témakörben megtaláltam önmagam. Jelenleg Bács-Kiskun vármegyei hadkiegészítő és toborzó iroda vezetője vagyok.

► *Mennyire népszerű a fiatalok körében a honvédelmi pálya?*

– Amióta a toborzóirodán vagyok, szinte csak fiatalokkal foglalkozom.

Napjainkban egy dinamikusan fejlődő Magyar Honvédséget látunk, ahol a beérkező technikák már a „fiatalok nyelvén” beszélnek. Legyen az repülőgép, helikopter, gyalogsági harcjármű, harckocsi, löveg. Több bennük a

temen is. Az Óbudai egyetemre jártam, levelező szakon. Örülök a döntésemnek, hogy belevágtam. Emlékszem, hogy az első tanítási napon nagyon összetörtem. Nagyon idegen volt tőlem a versenyszférára felkészítő marketing, kommunikáció, szervezet elemzés, piaorientált gondolkodásmód. Ahogy haladt az idő egyre jobban tudtam alkalmazni a munkám során, az egyetemen tanultakat. Nem rossz dolog az, ha az ember több oldalról is látja ugyanazt. Bár az én munkám egy speciális hivatás, de a versenyképesség szabályai, különös tekintettel a humán erőforrás tekintetében megegyezik. Az ember, mindenhol ember.

► *Kiskunhalas milyen szerepet játszik az életedben?*

– Nem tudok elszakadni Kiskunhalastól. Mondjuk sohasem akartam. Ha nem is napi kapcsolatban vagyok a város „hétköznapi életnek mondott” mindennapjaival, azért gyakorta megfordulok Kiskunhalason. Sokkal kevesebb alkalommal, mint azt édesanyám szeretné, de sokkal több alkalommal, mint más Bács-Kiskun vármegyei településen, ahová a munkám miatt kellennem. Mindenkinek van egy hely, ahová bármikor is érkezik, ott hon érzi magát! Ahová úgy mehet, hogy hazaérkezett. Érdekes, hogy a Bács-Kiskun vármegyei Területvédelmi Zászlóalj Kecskeméten szolgáló parancsnoka, akinek az irodája szemben van az enyémmel, szintén kiskunhalasi. A toborzó ügyfélszolgálaton dolgozó kollégám szintén kiskunhalasi. Talán ez a sors keze. Egy biztos: kiskunhalasi kötődésünkre mindannyian büszkék vagyunk.

Jáger Levente

Bea, a halasi futárcaj

– *Azt csinálom, amit szeretek. Imádok vezetni, megadja azt a szabadságot, amire vágyom* – mondta Vörös Bea, vagy, ahogy nagyon sokan hívják, a halasi futárcaj. Miután egy körútjának rövid szünetében leültünk beszélgetni, tovább erősödött bennem az érzés, hogy ő egy csupaszív nő, aki tényleg hivatásként és nem munkaként tekint arra, amit csinál.

► *Milyen gyermek voltál?*

– Tősgyökeres halasi vagyok. Sok kortársamhoz képest egyáltalán nem volt felhőtlen a gyermekkorom. Nem voltam az a csajos kislány. Inkább a fiúkkal fociztam, nem volt babám.

► *Ez a keménység megmaradt benned?*

– Későbbi életem során is mindig inkább férfias munkáim voltak. Egyébként a végzettségem szerint élelmiszerbolti eladó vagyok, minimális időt dolgoztam ebben a szférában. Utána 13 éven át lisztet, meg korpát zsákoltam a Szatmári Malomnál. Soha nem is kerestem a könnyű munkát, el sem tudtam volna magam képzelni egy irodában.

► *A malomban zsákolni nem éppen a legkönnyebb melók közé tartozik. Amikor onnan elkerültél, mit csináltál?*

– A legjobb barátnőm **Balla Yvette**, őt sokan ismerik. Áthívtam, hogy dolgozzak a konditermében, a Titán Gymben. Fél évet voltam ott. Elkerültem a MOL kútra, ahová a GLS csapata tanakolni járt. A vezetőjüknek, felvettem egyszer, hogy mi lenne ha, futár lennék. Láttam, hogy nincs csak közöttük. 2019-ben már náluk voltam.

► *Célba értünk. Mi motivál egy nőt abban, hogy futár legyen?*

– Nem szeretem az egy helyben tityi-totyit egész nap. Nekem menni kell. Korábban a zsákolás is olyan volt, hogy kökeményen kellett dolgozni nyolc órát, de ez nem zavart. Mindig történt valami.

► *Hogy kerültél az Express One Magyarországhoz?*

– Belekóstoltam a futárkodásba, de volt két kitérőm a két futárcég között. Visszamentem a konditerembe, de néhány hónap után jött a Covid, a hely pedig bezárt. Aztán ismét a Szatmári Malom következett, három éven át. Kinéztem magamnak egy kecskeméti állást, futárkodás lett volna. Édesanyám súlyos beteg volt, nem hagyhattam magára. Viszont hallottam, hogy hamarosan Halason is nyit majd egy másik cég. Megvártam az alkalmat, másfél évvel ezelőtt pedig elkezdtem náluk. Egy nagyon jó csapatba kerültem, van olyan fiatal kolléga, aki akár a fiam is lehetne.

► *Biztos, hogy ezt más is kérdezte már. Milyen reakciót váltottál ki az első megrendelőktől, akik nem egy futárcajt vártak?*

– Furcsa volt, elsősorban nekik. Amikor hívtak, felvettem először bocsá-

FOTÓK: CSÓTI GÁBOR

tnatot kértek, mert azt hitték, hogy a diszpécserrel beszélnek. Én olyankor mindig mondtam, hogy a futár vagyok, nem tévedtek. Meglepődnek, én nem. Nekem ez teljesen természetes.

► *Hogyan képzeljük el a munkanapodat?*

– Én már legkésőbb fél hatra bent vagyok a depóban. A térképtervező program alapján látom a napi teendőket, hány címem és csomagom van. Bepakolunk az autóbá és indulás.

► *Átlagban hány csomagot kell kézbesítened?*

– Azt mondanám, hogy 120-140 csomag a napi átlag. Karácsonykor ez jelentősen megemelkedik. Nekem a csúcs az a nap volt, amikor 167 cím várt rám, közel 200 csomaggal. Ma például, amikor beszélgetünk 137 cím és több mint 170 pakk. Kilométerben ez 80-100 kilométer, ez attól függ, hogy mennyi a külterületi helyszín.

► *En téged úgy ismertelek meg, mint aki szeret beszélgetni is.*

– Ez attól is függ, hogy mennyire haladós a nap, mennyi címem van, mennyire tudok időben elindulni. Vannak nagyon kedves ügyfeleim, főként az idősök körében. Ma is például a napomat egy 70 év feletti néninél zárom. Ő úgy szólít engem, hogy a legkedvencebb futárlányom. Nagyon szeretem őt, elfogadnám nagymamának is. Persze mindenkiel szeretek kommunikálni, nemcsak átadni a csomagot.

► *A halasi futárlány másik fontos ismertetőjegye, a tetováálás. Ez hogy jött?*

– Az első alkalom egy szerelem kapcsán jött. Egyébként menekülés is volt. Nagyon sok fájdalom, sérülés ért gyermekkoromban. Ezt magamban a tetováálással próbálom levezetni. Az elsőt mindig követi a második, és így tovább. Erről nem mondom le, ráadásul van még rajtam hely (mosolyog).

► *Ha van szabadidőd, akkor mit csinálsz?*

– Leginkább pihenek. De nagyon szeretem az úgynevezett gyémántkirakó játékokat is. Tavaly pedig nagyon sokat bicikliztem Andi barátnőmmel. Az idei évem nem tudom, hogyan alakul.

► *Megtaláltad ebben a munkában a számításodat?*

– Azt hiszem, igen. Amikor szabadnapom van, akkor is felhívnak, hiányolnak. Jó a visszajelzés az emberektől, nekem nagyon sokat jelent. Yvette barátnőm most már Tiszakécskén lakik, ő elég sürűn csábít, hogy költözzek át oda. Ott is lenne munkám, de én nagyon szeretem azt, amit most csinállok. Megtaláltam itt a helyemet, annak ellenére, hogy nem köt ide gyakorlatilag semmi. A fiam is már 24 éves, önálló élete van. Mehetnék, de nem teszem, jó itt nekem. Azt csinálom, amit szeretek. Imádok vezetni, megadja azt a szabadságot, amire vágyom. Nagyon sokáig kamionos szerettem volna lenni, de később beletárgyaltam, hogy annyira azért nem illikus világ az. Így, hogy furgont vezetek, mégsem egy kis autót, nagyon sokan megnéznének. Hallom, hogy mondják, futárcaj. Ez nekem nagyon jó érzés.

Jáger Levente

A zene gyógyító ereje: Gergőért koncerteztek

A szeretetnek és a zenének is csodás, gyógyító ereje van. **Soltész Gergő** egy 13 éves, tehetséges fiatalember, aki számtalan betegségét feledve élte életét. Kiválóan tanult, zenélt annak ellenére, hogy több életmentő műtétje volt. Most élete egyik legnehezebb küzdelmét vívja azért, hogy még sok születésnapja legyen. Ha minden úgy alakult, akkor április 30-án a linzi Ordens Klinikán elvégzik rajta azt az operációt, amelyre szüksége van azért, hogy megmentsék az életét. Hónapokkal ezelőtt indult egy fantasztikus összefogás, amelynek egyik állomása a jótékonyági koncert volt a Zeneiskolában, amelynek Gergő is a növendéke volt.

A 13 éves Soltész Gergő élni akar. Ugyanúgy, mint kortársai, akinek mindennapjai talán gondtalanul, játékkal, barátkozásokkal, iskola élményekkel telnek. Gergő az otthonában harcol egy alattomos betegséggel, amely 2022-ben, a koronavírus-járvány idején ragadta magával. A súlyos gyulladás következménye vesekárosodás, amely már olyan mértékű, hogy életmentő operációra van szükség. A kórházi közeg, a műtét, a gyógyszerelés nem ismeretlen a Soltész család számára, ugyanis harmadik gyermekük, Gergő többszörös fejlődési rendellenességgel született. Már életének első napjaiban több beavatkozásra volt szükség, amelyeket az évek alatt továbbiak követtek. Mindezek mellett Gergő állapotát siker

Minden segítségre szüksége van a családnak. Április 6-án, a Horváth Lovastanyán lesz egy jótékonyági bál. A sztárvendég Vastag Csaba lesz, a zenét Dj. Andor szolgáltatja. Jegyeket már lehet vásárolni többek között a Szilády-gimnázium portáján is. Aki adományával szeretne segíteni, az megteheti a Gyógyító Angyal Közhasznú Alapítványon keresztül. A közlemény rovatba írják be, Gergő gyógyulása. Bankszámlaszám: 12600016-19407769-75991729.

resen stabilizálták, a Központi-iskolában diáktársai, tanára óvá, segítő szeretete vette körül. A család pedig minden ál-

dozatot meghozott a kisfiúért. Kiválóan tanult, amikor beütött a krach, 2022 nyarán.

A család, a barátok, ismerősök és ismeretlenek összefogása, anyagi segítségével elérhetővé vált számára egy speciális műtét a linzi Ordens Klinikán. Az ottani szakemberek vállalták a beavatkozást és a gyógykezelést is. Ez 25 millió forintos terhet jelent a Soltész-családnak, amelyből már 14,3 millió forint rendelkezésre áll és át is utalták az osztrák intézménynek. Már ki is tűzték az operáció napját, amely április 30. A segítségre szükség van továbbra is, ezért is indult több jótékonyági kezdeményezés. Egyiket a Kiskunhalasi Alapfokú Művészeti Iskola indította útjára akkor, amikor egy koncert szervezésébe kezdett. A zeneiskola nagytermében sokan voltak, akik segíteni szerettek volna, és hittek a muzika gyógyító erejében. **Soltészné Gombár Edit**, Gergő édesanyja is ott volt a hangversenyen, és személyesen mondott köszönetet mindenkinek. **Soltész Anna**, Gergő nővére pedig testvéréért is zongorázott ezen a délutánon. Úgy, ahogy a többiek, akik színpadra álltak. Ezekon a világot jelentő deszkákon valamikor Gergő is ott állhatott, mint az intézmény cselló- és ütő tanzsákos diákja. Nem véletlen, **hogy Német Buhin Beatrix**, a koncert műsorvezetője is jelezte: visszavárják őt a zeneiskolába.

Jáger Levente

A Korda Tibi, aki nem tud meglenni a természet nélkül

Rengeteg élménye, emléke van *Korda Tibornak*, vagy, ahogy mindenki emlegeti a Korda Tibinek. Két évtizeden át volt a mezőőrök vezetője, a szolgálat oszlopos és kihagyhatatlan tagja volt a kezdetek óta. Úgy ismeri a külterületet, mint a tenyerét, és ahogy ő fogalmazott, ha kellett, kolégaival elmentek egészen a falig. Most már nyugdíjas, boldog nagypapa, de a természet nélkül nem tudja elképzelni az életét.

– Tanyasi gyerek voltam. Tizenkét tagú családból származom, tizenegyedik gyerekként láttam meg a napvilágot. Kiskunhalas és Zsana között laktunk, közelebb Zsanához. Érdekesség, hogy pont az a terület volt az otthonom, ahol évtizedekkel később hivatásos vadász lettem. Gyakran szoktam mondani, hogy engem, nagy valószínűséggel egy zöldkalapos gólya hozott.

► *Milyen volt a gyermekkorod?*

– A felső-zsanai általános iskolába jártam, amely egyébként később a vadászházunk lett. Képzeld el, amikor 1991-ben felvettek engem az otta-

Utána már a Rekettye I-es számú iskolában tanultam, egészen nyolcadik végéig. Utána Csongrádra kerültem, szakiskolát végeztem. Ez vadász-vadte-nyésztő szakmát adott nekem. Egyébként ezen kívül még mezőgazdasági gépész végzettségem is van. Több évig csináltam azt is, még megyei szántóversenyt is nyertem egy Rába Steigerrel, hétfejes ekével. A főnökeim gyakran mondogatták, a Korda Tibi mindenhez is ért, így minden területre bevetettek engem.

► *Úgy tudom, hogy te már az Állami Gazdaság idején mezőőr voltál.*

ni vadásztársasághoz, akkor több évig ott éltünk, a feleségem volt a gondnok. No, de visszakanyarodva az eredeti kérdésedhez, második koromban, az első félév után beköltöztünk Kiskunhalasra, a Felsőöregszőlőkbe. A Nagypál-kanyar közelében, a tizenkettes dűlőn, a Meszes-tanyán laktunk.

– Bizony ám. Onnan kezdeném, hogy 20 éves korom óta, 1978-tól tagja voltam a Diana Vadásztársaságnak, Halason. 1984-től, hét éven át pedig mezőőrként dolgoztam. Százhusz éjszakán át figyeltem, lestem a farkast. Ez annak idején nagy sztori volt.

► *Ha jók a gyermekkori emlékeim, akkoriban hihetetlen pusztítást végzett a környéken. Nem volt benned félelem?*

Nagyon nagy tekintélyünk volt, az első hónapok azal teltek, hogy elnyerjük a külterületen élők bizalmát. Ez volt a legnehezebb, de sikerrel jártunk. Öt-hat év alatt szinte nullára leredukáltuk a tanyai betörések számát. Volt olyan, hogy egy egész falka birka elvesszett, de megtaláltuk.

FOTÓ: JÁGER LEVENTE

Mint ahogy eddig is, nem tudok meglenni a természet nélkül. Öt unokám van, négy kislány és egy fiú, velük is nagyon szeretek foglalkozni. Imádom őket, szeretjük egymást.

– Huszonkét borjút mészárolt le az Állami Gazdaság tenyésztéből. Ebben volt újszülött és volt kétmázsás is. Kétszer láttam, mindkétyszer jól megjedtem tőle. Felajánlottak akkoriban 10 ezer forintot annak, aki puskavégre keríti. Álmatlan éjszakái voltak sok embernek. Harkakötönyben, a TSZ olasz tenyészkosait is kikerélte ez a farkas. Hetven négyzetkilométeres területet járt be, és mindenhol pusztított. Tudtuk, hogy régóta itt van. Egyszer, harmadmagammal mentünk az úgynevezett Kiskeceli úton, és átment előltünk. Később, másodsor is találkoztunk.

► *Hogy történt?*

– Egy éjszaka nagyon hideg volt, befűrtam magam a petrencébe. Minusz 25-30 fok lehetett, a dér ráfagyott a szemöldökömrre. Hallottam, hogy megzavarodnak a borjúk. Kint volt egy higanygőz lámpa, kezemben volt a sörétes puská. Jó száz méterre lehetett a farkas, oldalazott, mint egy kutya, időnként rájuk ijesztett. Amikor a gyávább borjú kiugrott, azonnal elkapta. Később kiderült, hogy a jobb szemén hályog volt, ezért kapott rá a háziállatra, ami könnyű préda volt. Végül **Tarjányi Pista bácsi** lőtte le, akinek olyan vastag szemüvege

El kell nyerni a lakosság bizalmát, ahogy már korábban is említettem. Ha nincs, nem működik a dolog. Ráadásul még el kell nyerni a képviselő-testület bizalmát is, mert egyébként nem életképes a történet. A zöld ruha önmagában kevés. Ami pedig a legnehezebb, a csavargók, tolvajok, zűrös alakok tiszteletét is ki kell vívni.

volt, mint a szódásüveg alja. Országos visszhangja volt a történetnek akkoriban. Több kiskarkast is találtunk, egyiket még simogattam, vezetgettem is egy bálamadzaggal.

► *Tudod, hogy mi lett a kicsik sorsa?*

– Egyikük átkerült Kiskunmajsára, akkor még volt egy vadaspark. A rendszerváltás után ez megszűnt. Egyszer átmentem, megnéztem. Hatalmas himfarkas lett belőle. Állítólag egész nap szunyókált, evett, még a látogatók sem zavarták. Amikor én odamentem, felkelt, rám nézett és le nem vette rólam a szemét. Később Pécsre került, onnan elszökött, emberekre támadt, abból is óriási hírverés lett.

► *Beszélgetésünk elején említetted a zsanai éveidet. Izgalmasnak hangzik az, ha valaki hivatásos vadász.*

– Négy évig voltam Zsanán. Már korábban említettem, hogy a vadászházban laktunk. Jól éreztük ott magunkat, de eljöttünk. A Hajni lányom akkor lett első osztályos, az országút három kilométerre és 300 méterre volt. Minden nap oda ki, be gyalogolni, nem olyan egyszerű volt. Féltettük a lányunkat, ezért beköltöztünk a családdal Kiskunhalasra.

► *1995-ben alakult meg a mezei őrszolgálat. Kinek az ötlete volt?*

– **Dr. Várnai László** volt az országgyűlési képviselő, **Tóth Zoltán** a polgármester, **dr. Kastyák János** a rendőrkapitány, **Pósz Miklós** pedig a falugazdász. Nekik köszönhető, hogy létrejött ez a szervezet. Tulajdonképpen a bünygyi helyzet hozta ezt. Olyan szinten elharapódzott a külterületen a

lopások, és egyéb bűncselekmények száma, hogy lépni kellett. Külön nyomozócsoportok alakultak, heti 18-20 tanyabetörés volt. A kapitány úr bennem bízott, engem kért meg, hogy rakjam össze a csapatot, találjam ki a szolgálatsszervezést.

► *Milyen emlékeid vannak a kezdetekről?*

– Rengeteget mentünk, szinte éjjel-nappal jártuk a külterületet. Helyismeretünk volt, a környéken születtem, ott voltam hivatásos vadász. Nagyon szerettem ezt az időszakot. Sokakkal meg kellett értetni, hogy a mezőőrség nem nyomozó hatóság. A prevenció, a megelőzés a legfőbb feladat. Fontos volt a személyes jelenlét, hogy a csavargók, tolvajok ne érezzék magukat biztonságban. A mezőőr a nap bármelyik szakában bárhol felbukkanhat. Nagyon sok mindent megtaláltunk. Így utólag visszaemlékezve az első időszakra úgy szoktam fogalmazni, hogy a börtön és a temető között lavíroztunk. Viszont, ha kellett, mindig elmentünk a falig. Sok emlékezetes ügy volt. Egyszer **Kiss Pista bácsiéktól** loptak el hat üszőt és egy traktort. A teheneket Tolnán, a gépet Solton találtuk meg.

► *Ehhez kapcsolati tőke kellett.*

– Hogyne. Tudtam, hogy kihez kell fordulni. Nagyon nagy tekintélyünk volt, az első hónapok azzal teltek, hogy elnyerjük a külterületen élők bizalmát. Ez volt a legnehezebb, de sikerrel jártunk. Öt-hat év alatt szinte nullára le-redukáltuk a tanyai betörések számát.

Volt olyan, hogy egy egész farkas birka elveszett, de megtaláltuk. Nagyon sok életet megmentettünk. Van ez a jelzőrendszer, amelynek a riasztására mi vultunk. Huszonnégy órás volt a szolgálat, ha baj volt, hívtak minket, mentünk.

► *Ahogy így hallgatlak téged, beigazolódt számomra az, amit korábban is sejtettem: a te életedben ez az időszak kiemelt helyet foglal el. Jól érzem?*

– Nekem ez volt az életem. Nagyon szerettem csinálni. Nem azért jöttem el nyugdíjba, mert elegendő lett, hanem azért, mert elértem a nyugdíjkorhatárt. Ha hiszed, ha nem, még most is nagyon sokszor hívnak. Én pedig nem nagyon szoktam ilyenkor nemet mondani.

► *Téged mindenki a Korda Tibiként emleget. Ez megtisztelő, nem?*

– Persze. Nem úgy lesz valaki mezőőr, hogy felveszik annak. Szerintem erre születni kell, ebben szinte biztos vagyok. El kell nyerni a lakosság bizalmát, ahogy már korábban is említettem. Ha nincs, nem működik a dolog. Ráadásul még el kell nyerni a képvise-

vélémyed a két-három évvel ezelőtti párdúc-ügyről. Valóban létezett?

– Még a minap is szólt valaki, hogy a Sóstó környékén látott valamit. Egy babakocsis anyuka és egy kerékpáros nő is azt tapasztalta, hogy a rét felől kocogott át egy fekete állat, amely nem macska, vagy kutya volt. Nem tartom kizártnak, hogy egy tanyán nevelték fel, és kijárt a területre. A vadállományon nem vehetünk észre, mert ottthon kapott enni. Elképzelhető, hogy így történt.

► *Téged ismerve, nyugdíjasként sem ott-hon ücsörögsz és keresztretjvényt fejtesz. Van számodra testreszabott feladat?*

– Mindig van mit csinálni. Magánerdésznel ténykedem, járom a területet. Mint ahogy eddig is, nem tudok megenni a természet nélkül. Két lányom Éva és Hajni családot alapított. Őt unokával ajándékoztak meg, négy lánnyal és egy fiúval, velük is nagyon szeretek foglalkozni. Imádom őket, szeretjük egymást. Már most elterveztük, hogy áprilisban, a tavaszi szünetben elviszem őket Ópusztaszerre, az emlékparkba.

lő-testület bizalmát is, mert egyébként nem életképes a történet. A zöld ruha önmagában kevés. Ami pedig a legnehezebb, a csavargók, tolvajok, zűrös alakok tiszteletét is ki kell vívni. Ha ez nincs meg, akkor nehéz dolgod van. Ugyanilyen nehéz a parasztember bizalmát elnyerni, rettentően zárkóztak. De ha bent vagy, akkor bent is maradsz. A parasztember gyorsan le fog vizsgáztatni. Tudod, hogy miként? Addig beszélget veled, amíg ki nem terel a disznóólhoz. Ott aztán megkérdezi, hány kilós a jószág? Ha rossz választ adsz, elvesztél.

► *Már korábban is meg akartam tőled kérdezni, hogy neked mi a személyes*

kitaláltuk, hogy kirándulgatunk, nem járom a szokásos köreimet.

► *Ha össze kellene foglalni az életedet, mondhatjuk rá, hogy kerek?*

– Teljesen. Annak ellenére, hogy nagy küzdelmeim voltak, és nagyon sokat éjszakáztam. Nagyon büszke vagyok arra is, hogy 2022-ben, a Bács-Kiskun Vármegyei Rendőr-főkapitányság bünygyi rendőrfőkapitány-helyettese, **Szabó Vendel** ezredes a rendőrök védőszentjét, Sárkányölő Szent Györgyöt ábrázoló üvegkerámia plakettet adott át nekem munkám elismeréséül.

Jäger Levente

ARCHÍV FOTÓK: BAKOS LÁSZLÓ, JÁGER LEVENTE

Az a jó könyv, ami nyomot hagy

– *Bennem több olyan mondat is el van raktározva, amit csak úgy mellesleg mondtak nekem a tanáraim, s nem gondolták, hogy én majd húsz év után is előhúzom kapaszkodónak, ha szükséges* – nyilatkozta magazinunknak Vörös Katalin, akinek a közelmúltban jelent meg a *Kancsimesék* című könyve. A fiatal író nő egykoron bibós diák volt, a középiskolás éveit mély nyomokat hagyta benne. Boldog családanya, a gyermekei pedig mindig kíváncsiak, őszinte zsűrinek számítanak egy-egy megírt mese felolvasásakor.

► *Mi volt a legfőbb indíttatásod arra, hogy megírd a Kancsimesét?*

– Az írás, minden esetben önkifejezés. Már a fogalma is úgy kezdődik, hogy az írás egyenlő gondolat rögzítése. Tehát, aki ír, saját magából ad valamit. Saját elméjéből merít, saját lelkéből megoszt valamit az olvasókkal. Pont ezért, ha valaki elolvas egy művet, és átszűri ilyen szűrővel, jó eséllyel megtalálja benne magát az író is. Ezért azt mondom, bátorság is kell az íráshoz. A Kancsimesékben benne vagyok én magam, az értékelő viszonyulásaim a világ felé. A gyerekek felé és a nevelés felé. Egyáltalán a társas kapcsolatok irányába. A fő motiváció az volt, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy vannak olyan témák, amiket szeretünk tabusítani, vagy nincsenek eléggé hangsúlyozva a gyermekirodalomban, pedig jól fogalmazva, annyit mondván, amennyi a gyermeki kíváncsiságot kielégíti, lehet ezekről olvasni és beszélni. Fontos is, mert minél többet hall ilyen történeteket egy gyermek, és beszélget el róluk a szülővel, nagymamával, óvó-, tanítónővel, annál inkább képes lesz a saját érzéseit jól értelmezni, kezelni, s ugyanígy másokét is. Összességében pedig nagyobb biztonságban fogja érezni magát a világban, ha fejlődnek a szociális készségei és ügyesebb lesz a társas kapcsolataiban. Ehhez kell biztonság, empátia, odafigyelés, derűlátás, barátságosság, remény, értő figyelem, hogy csak párat említek.

► *Avassuk bele egy picit az olvasókat a címadásba, amely első olvasatra talán furcsa lehet.*

– A cím egy szóösszetétel. A könyv főhőse Ancsi, aki kancsal, azaz kancsi. Ezért lettek Ancsi meséi kancsik. Szerettem volna, ha már a cím is tükrözi azt a bájt és humort, amivel ez a könyv rendelkezik. Ha jól szemügyre veszi az olvasó, láthatja, hogy a címben a második betű nagyobb, mint a többi. Egyértelmű, hogy a tulajdonnév miatt, de értelmezhetjük úgy is, hogy egy betű más egy tulajdonságában, mint a többi. Pont, mint egy kancsal kisgyerek esetében. Egy tulajdonságban eltér, de az összes többi ugyanolyan.

► *Három gyermekes, boldog édesanya vagy, sejtésem szerint van előszűrődés és premier előtti közönség.*

– Előszűrő, közönség, kritikus, tanácsadó, rajongó, minden van otthon. Három kislányom van, s mivel elsősorban az ő lelkükért felelek, így természetes, hogy ők hallják először mindig a meséket.

A könyv főhőse Ancsi, aki kancsal, azaz kancsi. Ezért lettek Ancsi meséi kancsik. Szerettem volna, ha már a cím is tükrözi azt a bájt és humort, amivel ez a könyv rendelkezik.

► *Mi tapasztalsz, milyen a könyv fogadtatása?*

– Nagyon pozitív. És örülök, ha minél többekhez eljut a könyv üzenete, ehhez minden segítséget elfogadok, mert hiszek benne, hogy ezzel valóban egy kicsit szebbé tesszük a világot.

► *Volt alkalmam beleolvasni a Kancsimesékbe, én a felnőttek számára is kötelezően ajánlottá tenném. Nevel, figyelmet ébreszt, olyan helyzetekre világít rá, amely miatt nemcsak a gyermekek számára érdekes.*

– Igen, célja is szólani a felnőttekhez, hiszen picit tükröt tart nekik. Ezáltal el

tudnak gondolkodni arról, hogy az ő életükben a kapcsolatok hogyan alakultak, alakulnak. Néha sírós, néha nevetős ez a könyv, mert nosztalgia ébreszt, megidézi a gyerekkort, kizsól a felnőttekhez. Volt, aki azt írta, nehéz volt olvasnia, mert annyi mindent felfedezett benne a gyerekkorával kapcsolatban. Hogy neki nem adatott meg a bensőséges apa-fia kapcsolat, de most megerősítette benne a könyv, hogy ő majd mire szeretne odafigyelni a gyermeknevelésben. Másnak meg a hála könnyei csillogtak a szemében, mikor arról számolt be, hogy micsoda öröm volt neki olvasni Kancsimeséket, mert emlékezhetett az édesapjára, aki bár nem a vérszerinti apja volt, de igazi, mély szeretettel szerette. Óriási örömmel tapasztaltam, hogy még a kamaszoknak is tetszik, és találnak benne olyat, ami feltölti őket. Az én értelmezésemben az a jó könyv, ami nyomot hagy. Igazi öröm, hogy a felnőtt visszajelzések is azt mutatják, hogy ez sikerült.

► *Lesz folytatás?*

– Lesz. Lehet, megint kell hozzá 37 év, hogy kiadásra kerüljön, de lesz. Viccet félretéve, tervezem, amint betelt a szívem ezzel és újra a kreatív energiáimat egy másik történetbe tudom irányítani.

► *Kiskunhalas része volt az életednek. Ha jól tudom, a középiskolás éveid ide kötnek. Mit kaptál attól a 4 évtől?*

– A kiskunhalasi évek külön kis polcon vannak a lelkemben. Kollégista is voltam, és a Bibóba jártam. Az első napon egymás mellé ültünk a barátnőmmel a gimiben, aki azóta a Szilády egyik kiváló tanára lett, és a barátságunk azóta is tart. Én akkor is szerettem tanulni. Azért voltak apró stílik, de a stílik

FOTÓ: FACEBOOK.COM

„Hálás vagyok a tanáraimnak és a kollégiumi nevelőknek is. Sokszor nem is tudjuk, mivel és milyen mélyen hatunk egy emberre. Bennem több olyan mondat is el van raktározva, amit csak úgy mellesleg mondtak nekem a tanáraim...

már csak ilyenek, hogy odatolakodnak a kamaszkorba. Hálás vagyok a tanáraimnak és a kollégiumi nevelőknek is. Sokszor nem is tudjuk, mivel és milyen mélyen hatunk egy emberre. Bennem több olyan mondat is el van raktározva, amit csak úgy mellesleg mondtak nekem a tanáraim, s nem gondolták, hogy

én majd húsz év után is előhúzom kaspaszkodónak, ha szükséges. De így van, és azt hiszem, itt megint kapcsolódhatunk a könyvhöz, az érzelmi intelligenciához, hogy sokszor nem a mit tanítunk számít, sokkal inkább a hogyan.

► *Van olyan élmény, emlék, amely azonnal előjön, ha azokra az évekre gondolsz?*

– Jól emlékszem például a kémiaórára. Minden órán volt felelés. De egy fél évben kétszer megúszhattuk, ha szoltunk óra előtt, hogy most nem vagyunk olyan állapotban. A tanárnő akkor elmondta, hogy ezt nem is kell részletezni, tudja ő, hogy lehet szerelmi bánat, buli, stb. De maximum kétszer van ilyen, amúgy tanuljunk. Milyen jól ismerte a tanárnő a kamasz-lelket, én pedig emlékszem, milyen jól esett ez a bizalom. Nem is mindig löttem el a két alkalmat. Tanultam és megszerettem a kémiát. De ez csak egy a sok közül. Én csodás évekként emlékszem vissza a kiskunhalasi időszakra.

Kép-szöveg: Jäger L.

Palásti Károly középiskolában tanította Katalint

Kiadványok estje a Thorma-múzeumban

Két kötet mutattak be a Thorma János Múzeumban, február 22-én. A szerzőket kérte meg a Halasi Múzeum Alapítvány, hogy ismertessék szépségükkel létrejöttük célját és megvalósításuk részleteit. Az író-olvasó est során **Waclawczyk Dariusz**: „Halas a hatalmas” című könyvét és **Szakál Aurél**, valamint **Szűcs György**: Mozaikok a nagybányai festészet történetéhez című kötetét mutatták be a szerzők.

Waclawczyk Dariusz a „Halas a hatalmas” című könyv bemutatóján

A rendezvényen **Kocsisné Varga Zsuzsanna** igazgató köszöntötte a múzeumban megjelenteket. Az igazgatónő a Halasi Múzeum Alapítvány elnökét, **Molnár Nándort** kérte fel, hogy mondja el köszöntő gondolatait. A halasi emberek büszkéek a múltjukra és van mire, mert gazdag dokumentumanyag áll rendelkezésre, amelyeket a vállalkozó kedvű helytörténészek nagy kedvvel dolgoznak fel – jelentette ki. Az alapítványi elnök, **Waclawczyk Dariusz** határkutatót, **Szűcs György** művészettörténészt és **Szakál Aurél** szerkesztőt, a kötetek szerzőit dicsérte alapos munkájuk okán. A köszöntő után az alkotók léptek a vendégek elé.

Waclawczyk Dariusz a „Halas a hatalmas” című könyv kapcsán hangsúlyozta az általa parancsnokolt Kiskunhalasi Lovasbandérium jelentőségét. Az egység több évtizede járja a határt és felkutatta Kiskunhalas még fellelhető, kövekkel jelölt történelmi határait. Ez volt az egyik in-

dítója, hogy mélyebben nézzen utána a 17. és 18. században létrejött városhatárok történetének. Dariusz maga sem gondolta, hogy mekkora munkába fogott. Kutatása és a könyv megírása 7 éven át tartott, amelyben 30 napot töltött kutatással és több mint 600 km-t gyalogolt, hogy beazonosítsa a határokat.

Az est másik könyvbemutatóján, a **Mozaikok a nagybányai festészet történetéhez** című kötetet **Szakál Aurél** szerkesztő és **Szűcs György** művészettörténész mutatták be. A most kiadott könyv olyan töredékeket tartalmaz – erősítette meg **Szakál Aurél** – amelynek alapjait részben a 2021-ben tartott, nagybányai remekművek kiállításához kapcsolódó festőkonferencián elhangzott előadások teremtették meg. **Szakál Aurél** és **Szűcs György** a könyv részleteit változatos megközelítésekkel mutatták be. Az előadásokat követően lehetőség nyílt a kötet megvásárlására.

Kép-szöveg: Kovács Iván

Szakál Aurél és Szűcs György

Budavár bevétele 1849-ben itthon, Halason

A Román Szépművészeti Múzeum raktárában pihent évtizedeken át, az idén március 1-jén érkezett meg Bukarestből városunkba, **Thorma János Budavár bevétele 1849-ben** című festménye. Március 15-én ismerhette meg a nagyközönség a nemzeti ünnep halasi rendezvényeinek keretében. Ezzel egy helyen tekinthető meg a 1848-49-es forradalom és szabadságharc emblemikus eseményeit csokorba szedő Thorma-trilógia.

A kép hazaérkezésének előzménye

Thorma János Budavár bevétele 1849-ben című festményét különleges biztonsági körülmények között szállították több mint 12 órán át, Romániából Magyarországra, hogy elhelyezzék a Thorma János Múzeumban. Ezzel egy helyre került városunkban a Thorma-trilógia. A harmadik kép története kalandos. A Thorma-vázlatot egy nagybányai festőtől, **Mikola András**tól vásárolta meg a román állam, 1967-ben. Érdekes, hogy a festmény eladója maga is a nagybányai festőiskola tanítványa volt. A Thorma-kép ezután a Román Szépművészeti Múzeum raktárában aludta több mint félévszázados csipkerózsika álmát. Restaurálására a közelmúltban szánt időt és pénzt a román állam, és az idén több éves előzetes tárgyalás után került – egyelőre – ideiglenesen Kiskunhalasra. A képet érkezése másnapján, március 2-án, különleges biztonsági protokoll szerint tették fel

végleges helyére. Mint emlékeztet, február 16-án, a Thorma János Múzeumban, sajtótájékoztatót jelentette be Kiskunhalas polgármestere, **Fülöp Róbert**, **Bányai Gábor** kormánybiztossal, hogy összeáll hamarosan a Thorma-trilógia. A harmadik képet, a Budavár bevétele 1849-ben című tanulmányfestményt március 15-től szánják a nyilvánosság felé kiállítani – hangzott el. A tájékoztatón bejelentették azt is, hogy a román tulajdonban lévő festményt a városnak szándékában áll véglegesen Halason tartani.

Az átadás-átvételi protokoll

A kép március 1-jén este 9 órakor érkezett meg egy speciálisan műtárgyak szállítására szakosodott cég kisteherautóján. Az alkotást egy, a festményre szabott belülről biztonságosan ki-párnázott, zárt fadobozban tárolták. A festményt zárt kocsiszekrényben, a számára legkedvezőbb hőmérsékletű

FOTÓK: KOVÁCS IVÁN

és pártartalmú térben tartották a szállítás alatt, amelyet a kicsomagolásnál is ellenőriztek. A képet érkezése estéjén a megfelelő hőmérsékletű és páratartalmú kiállító teremben helyezték el, becsomagolt állapotban.

Másnap délelőtt 9 órakor került sor az átadás-átvételre. A román kurír mellett a múzeum igazgatója, **Kocsisné Varga Zsuzsanna** és segítő csa-

patának párhuzamos adatolása közben csomagolták ki a festményt.

– *Szigorú protokoll szerint történnek az ilyen műtárgy átadások* – mondta a múzeum vezetője. – *A lényeg, hogy az előírt metodikát mind a két fél (átadó és átvevő) együtt végezze. Ezek feljegyzéseket, fényképezéseket, együttes szemrevételezéseket jelentenek. A jelenleg kölcsönben lévő képet majd*

ugyanebben az állapotában kell visszaadnunk – jelentette ki Kocsisné Varga Zsuzsanna. – A lámpákkal, különböző erősségű fények mellett történt ellenőrzést mintegy félórán át végezték, és a tapasztaltakat jegyzőkönyvben rögzítették a felek. Ezt követte a kép kijelölt helyére történő rögzítése. Ebben is mindkét fél együttműködött. A Budavár bevétele 1849-ben című kép még Romániában megkapta azt az aranyozott keretet, amelyet majd a kiállításon is láthat a közönség. A képet egyébként 35 ezer euróra értékelték, de az eszmei értéke számunkra ettől sokkal nagyobb.

A múzeum vezetője elmondta, hogy a Budavár bevétele 1849-ben című képet a két nagy Thorma-mű, a Talpra magyar! és az Aradi vértanúk között helyezték a falra, lézersugarú mérőeszköz színtezéssel. A képet 2024. március 15-én nagyszabású rendezvény keretén belül leplezték le, a Thorma János Múzeum fennállásának 150. évfordulója és a nemzeti ünnepünk alkalmából szervezett eseményen.

Ünnepélyes átadás

A múzeum nagytermében gyűltek össze az ünneplők március 15-én délelőtt. A megjelenteket Bányai Gábor országgyűlési képviselő köszöntöt-

– Megmutatta nekem az akkori szűkebb kiállítótérben Thorma János műveit, és megismertetett Kiskunhalas város történetének egy jelentős részével, mindig mutatta, hogy az a kép, ami Budavár visszafoglalásáról szól, az sajnos nincs itt. 18 esztendő telt el, számtalan nekifutás, számtalan küzdelem, számtalan levél, beszélgetés kellett sokak részéről, hogy a kép hazatérjen – mondta a képviselő.

Kiskunhalas Város Önkormányzata képviselőjében Fülöp Róbert mondta el ünnepi gondolatait.

– Sokáig a trilógia is egy múzeumigazgatói álmoknak tűnt. Szakál Aurél korábbi múzeumigazgató ültette el a fejünkben a kép bemutatásának lehetőségét. Messzinek és elérhetetlennek tartottuk azt a bukaresti raktárat. De voltak szövetségeseink, vannak jó barátaink és volt egy világos célunk. Ha nem lettek volna 48 hősei, lehet mi is feladtuk volna, és ma nem lennénk itt. De **Petőfi** és társai nem a gyávák országát álmodták meg, azért küzdöttek, hogy ne adjuk fel az álmainkat. Nem adtuk hát fel. Megvalósítottuk, és a Thorma János Múzeum igazgatójának, Kocsisné Varga Zsuzsannának és csapatának odaadó és áldozatos munkájának köszönhetően ma rendkívül

Bányai Gábor országgyűlési képviselő

Fülöp Róbert

Závogyán Magdolna

Sümei György

te. Beszédében kitért arra az egykori beszélgetésre, amikor **Szakál Aurél** múzeumigazgatótól először hallott a Thorma-trilógia harmadik darabjáról.

színvonalas körülmények közt adhatjuk át a nagyközönségnek a kiállítást.

A Kulturális és Innovációs Minisztérium kultúráért felelős államtitkára,

múzeum munkatársainak elkötelezett nemzetépítő munkája, hiszen több mint 100 év után a Thorma-trilógia Magyarországon eddig még nem látott, Budavár bevétele 1849-ben című festménye hazatért.

A festmény leleplezését követően a Budavár bevétele 1849-ben című alkotást **Sümei György** művészettörténész mutatta be az ünnepség résztvevőinek.

A Thorma trilógia történelmi jelentőségéről **Pelyach István**, a Szegedi tudományegyetem történésze osztotta meg gondolatait a vendégekkel.

A legújabb Thorma-művet a nagyközönség március 16-tól tekintheti meg.

Kovács Iván, Bakos László

Závogyán Magdolna is köszöntötte az ünneplőket. Beszédében utalt arra, hogy az egész ország számára példaként mutatható fel a kiskunhalasi

Pelyach István

Óvodások a Thorma-festmények bűvöletében

A Kiskunhalasi Bóbita Óvodából érkeztek gyerekek a Thorma János Múzeumba, hogy megismerkedjenek az ott található óriásfestményekkel. Emellett, a helyszínen lehetőségük nyílt a március 15-i eseményekhez kapcsolódó kézműveskedésre is.

Március 15-re, nemzeti ünnepünkre hangolódva, a Thorma János Múzeumba látogatott el a Kiskunhalasi Bóbita Óvoda Pillangó csoportja. Ezekben a napokban több oktatási és nevelési intézmény is felkeresi a Thorma-festmények otthonát.

– *Eléggé sajátos helyzetben vagyunk itt, Kiskunhalason, hiszen Thorma János jóvoltából két monumentális, március 15-éhez kapcsolódó festményünk is van. Ezeket a képeket igyekszünk a lehető legtöbb óvodással, iskolással meg-*

ismertetni. Örülünk annak, hogy az ünnephez kapcsolódva, több nevelési és oktatási intézmény is úgy döntött, ellátogatnak hozzánk a gyerekekkel – nyilatkozta Tóthné Felföldi Zsuzsanna múzeumpedagógus.

A látogatás alatt a kicsik sok érdekességgel is találkozhattak. Természetesen, a témához kapcsolódó kézműveskedésre is lehetőség nyílt a Thorma János Múzeumban. Az óvisok elárulták, mit készítettek a foglalkozás keretében.

– *Kokárdát csináltam, ami piros, fehér és zöld színekből áll. Felpróbálhattunk még kalapokat, bajuszkákat és ruhákat is, nagyon jól éreztem itt magam – mondta örömmel Tóth Emese óvoda.*

Faddi Petra óvodapedagógus a helyszínen elmondta, kollégáival fontosnak tartják, hogy időről-időre elhagyják a gyerekekkel a megszokott környezetüket és külső helyszíneken is részt vegyenek ilyen programokon. A mostani, múzeumi látogatás kicsiknek és nagyoknak is hatalmas élményt nyújtott.

Kép-szöveg: **Szőri Attila**

„Döbbenetes kérdések hangoznak el...”

Városunkban járt Réz András. Az ismert filmesztéta a Kiskunhalasi Zsidó Hitközség meghívását elfogadva, előadásában a holokauszttal kapcsolatos filmekről, színházi darabokról beszélt a hallgatóságnak.

– Azzal senki nem tud vitába szállni, hogy az elmúlt nyolcvan évben rengete-

get változtak a filmek. Az azonban már egy egészen más kérdés, hogy miként változtak a holokauszttal kapcsolatos alkotások. Az biztos, hogy apám mást látott, mint amit én tudok. Nekem egészen más gondolatok maradnak meg erről a témáról, mint a lányomnak, akivel sokat beszélgettünk erről. Abba pedig bele sem merek gondolni, hogy amikor majd az unokáimnak kell erről mesélnem, akkor hogyan fog szólni ez a történet. Napjainkban döbbenetes kérdések hangoznak el a holokauszt kapcsán. Tényleg megtörtént? Meghalt ott egyáltalán valaki? Számláljuk újra az áldozatok számát! Ilyen és ehhez hasonló dolgokkal sokkolnak bennünket számos irányból. Ezt pedig nem szabad annyiban

hagyni, erről nem lehet elégszer beszélni – mondta a filmesztéta.

A program a „Holokauszt 80” sorozat keretében valósult meg Kiskunhalason. A helyi zsidó közösség az emlékévkapcsán több, hasonló rendezvényt készít a következő időszakra.

– Országszerte különféle beszélgetések, filmvetítések, rendezvények zajlanak eb-

ben az időszakban, a holokauszt témájához kapcsolódóan. Én is úgy próbáltam meg összeállítani a helyi tematikát, hogy a különféle művészeti ágak mind-mind helyet kapjanak benne. Minden programunk nyitott, így felekezettől függetlenül, szeretettel várunk mindenkit – fejtette ki **Ritter Nándorné** a Kiskunhalasi Zsidó Hitközség elnöke. Kép-szöveg: **Szőri Attila**

Minden vers a rókákról szólt

A Zöld-híd Halasi Környezetvédők Egyesülete tizenötödik alkalommal szervezte meg városi óvodás versmondó versenyét. A kicsik ezúttal is a Martonosi Pál Városi Könyvtárban gyűltek össze, ahol ravaszdi rókákkal kapcsolatos verseket adtak elő.

A megjelenteket **Mongyi Marianna**, a Zöld-híd Halasi Környezetvédők Egyesületének elnöke köszöntötte. Mint mondta, büszke arra, hogy az egykoron megálmodott és elindított versenyük tizenötödszörre is felkeltette a város ovisainak figyelmét.

– Ez a verseny mindig lehetőséget biztosít egy találkozásra, a természettel. A gyerekek minden alkalomra nagyon készülnek, így történt ez az elmúlt hetekben is. Kezdetben ezt a programunkat egy szakmai nappal egybekötve valósítottuk meg, s olyankor az adott napi előadónk volt a zsűri elnöke. Aztán ahogy „kamaszkodott” a rendezvény, önálló lábakra tudott állni a program – mesélte a főszervező.

A zsűri elnöke **Palásti Károly** pedagógus volt. Elárulta, milyen szempontokat vett figyelembe az értékeléskor.

– Középiskolai tanár vagyok, ilyenkor pedig óvodások szavátat kell értékelnem. Ez mindig nagyon nehéz. Elsődleges szempont, hogy értem-e az adott verset, de az is lényeges, hogy hallom-e az előadást – fejtette ki a zsűrielnök.

A versenyről senki nem távozott üres kézzel. Minden fellépőt díjaztak, a legügyesebbek (**Hamza Levente, Németh Botond Levente, Kocsis Csenge, Vékony-Szabó Szofi, Vándor Villő, Varga Tamás és Gál Noel**) pedig aranyminősítésben részesültek.

Kép-szöveg: **Szőri Attila**

Világszínvonalú koncert a Szilády-gimnázium dísztermében

Fantasztikus élményben volt része annak, aki ellátogatott a Budapesti Filharmoniai Társaság és a KRK Szilády Áron Gimnázium és Kollégium által szervezett kamarazene hangversenyre. Földinket, **Baráti Eszter** és zenésztársait vártuk az estre. **Eszter Kunfehértón** nőtt fel, a kiskunhalasi zeneiskolában kezdett csellózni, Budapesten a **Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában** folytatta tanulmányait. A Zeneakadémián szerzett gordonkaművészi diplomát, majd próbát játszott az Operaházban, ahol a cselló szolam vezetője is volt 11 évig.

Nem először örvendeztette meg a kamarazene szerelmeit zenészbáráival és kiváló művekkel **Baráti Eszter**. Most is így volt. **Mozart** C-dúr „Dissonanzen” Vonósnégyese szólalt meg először. A mű címében szereplő diszsonanciát hamar feloldja Mozart, és élvezhettük a zene könnyedségét, humorát. A darabot **Dóczi Áron**, **Tallian András** (hegedű), **Kondor Péter** (brácsa) és **Baráti Eszter** (gordonka) adta elő. Valamennyien a Magyar Állami Operaház kiváló művészei. Következett egy különleges harmonikánégyes **Dvořáktól**: Bagatelles Op. 47. A mű különlegessége, hogy eredetileg harmoniumra írta a szerző, most a gombos harmonika játszotta a szolamot. A vonósokkal szépen összecsengett a hangszer hangja, amelyet **Szatzer Zsanett** harmonikaművész szólaltatott meg teljes jogú tagként az együttesben. Zenehallgatás közben a vajtűlűek felfedezhetek melankóliát, lírát, enyhe iróniát. Az est második fele is tartogatott meglepetést. **Beethoven** B-dúr „Erzharcog” Triója Op. 97., a szerző időskori műve, amit **Rudolf**

főhercegnek ajánlott. A feljegyzésekből tudjuk, hogy az ősbemutatón Beethoven zongorázott. A kor akkori legjobb hegedűse volt egyik partnere, aki sajnálatosul állapította meg, hogy a mester játékán már érződött előrehaladott süketisége. Ezzel zárult Beethoven nyilvános fellépésének korszaka. Különleges módon a trió-

ban a zongoráé a főszerep, a szokásosnál nagyobb technikai és zenei igényteliséggel vezeti a hegedűt, a gordonkát. A nagyszerű zenedarabot megszólaltatták: **Dallos Erika**, az Operaház kiváló korrepetitora, zongoraművész, **Dóczi Áron** (hegedű) és **Baráti Eszter** (gordonka). A közös muzsikálás öröme a hallgatóságot is magával

FOTÓK: SZÓRI ATTILA

ragadta, a hozzáértő közönség mindegyik produkciót vastappsal jutalmazta. A koncert után beszélgettem **Baráti Eszter** gordonkaművésszel.

– Mi vonósok nemcsak az opera, hanem a Filharmoniai Társaság Zenekarának is tagjai vagyunk. Rendszeres fellépőhelyeinknek tekinthető Martonvásár és az Óbudai Társaskör. Mi tagok, magunk szervezhetünk kamaragyűjtést és helyszíneket is kereshetünk a fellépéseinkhez. Természetes volt, hogy Kiskunhalasra gondoltam, mindig örömmel jövök haza. A Szilády-gimnázium és **Andáné Vasságtag Andrea** egyből partner volt a koncert megszervezésében. Karnagyunk tervezi, hogy bővíti a zenekar fellépéseinek helyeit is, köztük lehet Kiskunhalas – nyilatkozta Eszter.

► Ez kiváló lenne. A mai programot játszották már máshol?

– Igen, a Mozart és a Dvořák művet már többször előadtuk. A Beethoven trió régi vágyam volt. Sikerült megnyernem hozzá zenésztársaimat. Érdekesége, hogy itt szólalt meg először előadásunkban.

► Mindnyájunk véleménye, hogy ez a koncert a világ bármely színpadán megállta volna a helyét.

– Köszönöm, zenésztársaim nevében is. Az itthoni szereplés mindig hatalmas élmény. Fantasztikus, hozzáértő a közönség, nyitott, jelen van, együtt él a zenével. Számunkra a zenekarozás mellett fontos a személyes alkotómunka és erőt ad a továbbiakhoz, ha a közönség elégedett.

L. Molnár Anna

Zongoristák muzsikáltak, nem maradt el a siker

Ulakcsainé Lovas Jolán tanárnő növendékei várták szüleiket, testvéreiket, rokonaikat és az érdeklődőket négykezes hangversenyükre a zeneiskola koncertermében. A jól megérdemelt taps ezúttal sem maradt el.

– Nagyon fontosnak tartom a közös muzsikálást. Ha egyedül ülünk a zongoránál, csak magunkra kell figyelni. A négykezesnél nagyobb a felelősség, hiszen a társunkkal is együtt játszunk, kö-

zös a feladat. A legkisebbekkel is tudunk négykezeset játszani. Minden évfolyamnak van megfelelő zenedarab. A megszerzett tudással együtt nő a művek nehézsége – mondta Ulakcsainé Lovas

Jolán, aki növendékeivel adott közös koncertet.

A hangversenyen mindenki játszott négykezeset a tanárnővel, legtöbbször szólóban is megmutatták mit tudnak. Mindenki sokat gyakorolt, ez hallható is volt a hibátlan produkciókban, és látható volt a magabiztos színpadra lépésben. **Szöke Dávid** és **Szöke Dáni-**

el tervpár **Schubert** Szerenádját kiválóan szólaltatta meg. Szöke Dániel volt az est vendége (tanára volt **Juhász Zsuzsanna Zsuzsanna**), aki a Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Karának hallgatója. **Liszt Ferenc**: III. Rapszódiajának bensőséges, szívhez szóló interpretálásával búcsúztatta a közönséget.

L. Molnár Anna

Kertvárosi-iskola: szervezésből, versenyzésből jeles

Mielőtt még bárki legyintene arra, hogy egy országos hetedik helynek mekkora értéke van, gyorsan leszögezzük: a Kiskunhalasi Kertvárosi Általános Iskola szombathelyi, miskolci, törökbálinti, nagykanizsai, gyulai ellenfelekkel szemben érte el ezt, a diákolimpia játékos sportverseny fi-náljában. Ráadásul a kertvárosiak házigazdaként csillagos ötöst érdemel-nek, a résztvevők szerint is.

A diákolimpia játékos sportverseny-ben a Kiskunhalasi Kertvárosi Általános Iskola csapata ötödik alkalom-mal jutott be az országos döntőbe, amelynek idén az intézmény lehetett a házigazdája. A Dékáni-sportcsarnok-ban, az ünnepélyes megnyitón nyolc csapat sorakozhatott fel. A program egyik legmeghatóbb része, a diáko-limpiai eskütétel volt. Az eskütevők a Kertvárosi-iskolát képviselő játékos, **Szabó Réka** felvezetésével mondták el ígéretüket. A 4.a osztályos, kitűnő tanuló Réka elsős korában került a já-tékos bűvkörébe és most négy, ke-mény és csodálatos esztendő után több társával együtt „kiöregedés” mi-att kénytelen búcsút mondani ennek a versenyformának.

– Határtalanul büszkévé tesz, hogy ré-szese lehettem ezeknek – a végig orszá-

Szabó Réka mondta az eskü szövegét

versenyeken igyekszem tovább gyara-pítani éremgyűjteményemet – nyilat-kozta Réka.

gos hetedik helyezett – csapatoknak. Megérte a sok ebbe fektetett munka, a sikerek, a baráti kapcsolatok miatt. A sportolással nem szakítok, csak ezután egyéni sportágban, hosszú távú futó-

FOTÓK: JÁGER LEVENTE

A győzelmet a Szombathelyi Oladi Általános Iskola szerezte meg, a kertvárosiak a hetedik helyen zárták a rangos megméretést. A halasiak az eredmé-

nyes szereplés mellett a résztvevők, va-lamint a Magyar Diáksport Szövetség elismerését is magukénak mondhatják, a példás rendezés okán.

VK

Visszapillantó Tükör

Erről írtunk 1989, 1999 és 2019 márciusában

Időutazásunk tizenegyedik állomására hívjuk olvasóinkat abban reménykedve, hogy mindenki szeret nosztalgizálni. Szerencsére a Halasi Tükörnek 37 évnyi múltja van és bízunk abban, hogy még legalább ennyi lesz a jövőnk is. Az archívum számtalan érdekességet rejt, amelyekre talán már nem is emlékezünk. Olyan pillanatok, történetek ezek, amelyek között találva újraélhetjük, hogy milyen tükröt tartottunk Kiskunhalas elé 1989-ben, 1999-ben, és 2019-ben. A tizenegyedik részben, rendhagyó módon a 35 évvel, a 25 évvel és az 5 évvel ezelőtti március krónikákból idézünk.

1989 március

Megkezdődött a fürdő fejlesztése. Egy ilyen szalagcímnek a Halasi Tükörben most is nagyon sokan örülnének. Harmadik évvel ezelőtt arról számolt be az

címmel írt címlapsztorit. A 64 küldött többek között új vezetőt választott, **Fodor Benő** korábbi titkár arról nyilatkozott, hogy elkezdődött a szabad szerveződés.

akkor még két hetente megjelenő városi hetilap, hogy 105 millió forintos forrásból lesz fejlesztés a strandon. Akkor kezdődött a még most is üzemelő csarnok megépítése, a legendás 19 méteres medence kialakítása.

Új üzemeltetője lett a nyilvános WC-nek, a döntésre két hónapot kellett várni. Akkoriban 4 forintot kellett fizetni a szolgáltatásért.

Ferincz János Volt egyszer egy KISZ

A rendszerváltás évében is visszatérő téma volt a kórházi ellátás. **Dr. Suba Károly** szerint futószalagon nem lehet gyógyítani, és indokolt volna a felvévő körzet csökkentése.

Kiváló kollégium címet nyert el a Bernáth Lajos Kollégium, a legendás ÁMK igazgató, **Szemerédi László** személyes kapcsolatainak köszönhetően Subaru kiállítás volt az intézmény sportcsarnokában.

Városunkon is áthaladt az Orient-expressz, szerencsére ezen a járaton nem történt gyilkosság. **Horváth Róbert** a halasi turkálókat vette górcső alá, **Posztobányi László** pedig Jó buli az iztambuli címmel az utazások mögöttes tartalmairól is írt. A nyolcvanas évek végén fontos volt a városnak a Tükör, ezt 400 ezer forintos támogatással jelezte. Ez segítette a hetilappá válást.

1999 március

Emlékeznek még azokra az időkre, amikor egy-egy kiadás esőzés után víz alá került a fél város. A Tükör is beszámolt egy jókora zápor utáni állapotokról. Kátyúba kerültek a halasi utak címmel közölt írást a lap, jó néhány sokatmondó fotóval illusztrálva, hogy valóban komoly gondok voltak ezen a fronton is.

A halasi intézményhálózat állapotán is lenne mit javítani, ezt jelezte **Horváth Mihály** képviselő, aki szerint a felújításra szánt összeg nagyon kevés.

A helyi baptista közösség viszont építkezni, fejleszteni akart, új templomot álmodtak, amelyet azóta valóra is váltottak.

Ünnepélyes keretek között, a Döme-írek közreműködésével húzták fel a NATO-zászlót a Gábor Áron laktanyában. Emlékeznek még a vámkommandóra? A különleges csapat a sóstói kempingben csapott le. Az egyik faházban 4 millió forint értékben találtak pancsolt szeszt. Razziáztak a városban és a környező településen is a rendőrök, a Paradisó Bár padlóján drogot is találtak. Két halasi kislány eltűnéséről számolt be a Tükör, a történet happy end-del végződött, mert az egyik barátjuknál megtalálták a gyermekeket. Nem mertek hazamenni, féltek a számonkéréstől.

A Halas Televízió tíz évre kapott sugárzási engedélyt, **Lukács Lászlót** pedig **Hatvani Zoltán** váltotta a művelődési ház vezetői székében. Kiválóan szerepeltek a Szakma kiváló Tanulója Versenyen a halasiak, **Bodó Gabriella** első, **Csanádi Boglárka** második, míg **Pámer Szilvia** harmadik volt a kozmetikusok között.

2019 március

Komoly fejlesztés indult a Kertvárosi-iskolában, az 500 millió forintos beruházás egy év alatt valósul(t) meg. Az intézmény melletti Gárdonyi Géza utca pormentesé vált, új burkolatot kapott, és a közelben lévő rendőrség létszámbővítése okán parkolókat is kialakítottak.

Veszélyt jelentettek az óriás nyárfák az Esze Tamás lakótelepen, ezért kisebbfajta hadműveletnek is beillő munkafolyamatok után vágták ki a jókora növényeket.

Sok volt az illegális szennyvízrákötés a csapadékvíz-csatornákra. Ezt elégette meg a szolgáltató és elkezdődött ezek felszámolása. A TeSzedd akcióba Kiskunhalas is becsatlakozott, a korabeli híradásunk szerint 1200 önkéntes igyekezett összegyűjteni a városszerte szétdobált szemetet.

Jól végződött egy festménylopás városunkban, a rendőrség gyorsan megtalálta az elkövetőt, a műalkotást pedig vissza is kapta **dr. Bús Imre**.

Kísérlethistóriák a Központi-iskolában címmel számoltunk be arról, hogy az intézményben alsóbb tagozatosok ismerkedhettek meg a fizika, kémia szépségeivel. Tizenöt éves lett a Sport az Esélyért Kiskunhalasi Egyesület, újjászülött városunkban a lovastorna. **Györfi Alen** második magyarként motorozhatott a Daytona 200 versenyen, az Egyesület Államokban. **Opóczki Edina** pedig megosztotta olvasóinkkal sanghaji élményeit.

Jáger Levente
szubjektív visszatekintése

Halasról indultak, Bamakoig ralliztak

Szanyi Károly és Tóth Kornél megvalósították az álmukat. Teljesítették a Budapest-Bamako Rally minden kihívását. Kalandjaikról, célkitűzéseikről meséltek nekünk, és elárulták azt is, mit változtatott meg bennük ez a nem mindennapi autós túra.

► *Hogyan jött a Budapest-Bamako Rally ötlete?*

SZK: – Igazából azt, hogy mi ezen a versenyen elindultunk, abszolút Kornél barátomnak köszönhetem. Az ő unszolására vágtam bele ebbe az egészbe.

TK: – 2022 őszén hallgattam egy rádióműsort, amiben éppen erről a ralliról volt szó. Akkor mondtam a feleségemnek, hogy én ide egyszer biztosan eljutok majd. Teltek az évek, végül most jött el az idő, én pedig kerestem egy

megbízható társat ehhez a kalandhoz. Karcsi személyében pedig megtaláltam a tökéletes partnert.

► *Gondolom, először elméletben kell felkészülni egy ilyen volumenű versenyre. Hogyan zajlott ez a folyamat?*

TK: – Miután biztossá vált, hogy elindulunk, a témához kapcsolódó YouTube csatornákat kezdtünk el nézni. Karcsi ismerősei között voltak olyanok, akik már korábban részt vettek ezen a versenyen, így tőlük is sok információt be tudtunk gyűjteni.

► *Hogyan tudtátok megtervezni, mi*

► *Mi volt az az első pillanat, amikor azt éreztétek, most már tényleg benne vagytok a verseny sűrűjében?*

TK: – Egyértelműen, amikor elhagytuk Európát és megérkeztünk Afrikába. Úgy éreztem, mintha egy 180 fokok fordulatot vett volna körülöttünk a világ. De azt mondom, az európai embereknek egyszer mindenképpen látniuk kell, meg kell tapasztalniuk, milyen az igazi Afrika. Addig el sem tudja képzelni az ember, hogyan élnek ott, amíg saját szemével nem látja. Rádöbbenem, hogy mi hihetetlenül szerencsések vagyunk, amiért gyakorlatilag mindenünk megvan.

► *Minden rendben volt a járművetek az út során?*

TK: – Hát, nagyon nem. De szerencsénk volt, hiszen volt olyan probléma, amit mi magunk is meg tudtunk oldani, ha pedig ez nem ment, szervizbe vittük az autót. Mondanom sem kell, egy ottani szerviz felszereltsége össze sem hasonlítható egy európai műhelyével.

► *Teljesítettétek a versenyt, épségben hazaértetek. Felmerül a kérdés, lesz folytatás? Vissza fogtok térni a Bamako Rallyra?*

SZK: – Most le kell, hogy üledjen bennünk minden, amit ott átélünk. Nem azt mondom, hogy soha, de biztosan el kell telnie egy-két évnek, hogy újból belevágjunk egy ekkora kalandba.

Szóri Attila

mindent vigyetek magatokkal? Nehéz volt a bepakolás?

SZK: – Nagyon sok fejtörést okozott, mit és hogyan tudunk majd magunkkal vinni. Alapszabály, hogy amit eredetileg gondolunk becsomagolni, annak végül csak a felét szabad ténylegesen betenni a kocsiba. Minden négyzetcentimétert próbáltunk csomagtérnek használni, például még a pótkerékhez is palackos ásványvizet tettünk, és hasonló trükköket kellett alkalmaznunk, de végül minden befért.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Születtek: Jakab Vanessza (Balog Imola Viola) Csengőd, Hangya Dániel (Szlama Orsolya) Kecskemét, Lintner Lénárd (Kapás Zsanett) Kiskunhalas, Dolezsár Panni (Nagy Kitti) Kiskunhalas, Nagy Livia (Pákozdi Dorottya) Soltszentimre, Bárkai Zsófia Lina (Vörös Krisztina) Mélykút, Császár Milián Mirkó (Mozga Erika) Szeged, Horváth Zente (Túri Zsanett) Kecel, Halasi Lóránt (Bánóczy Vivien Hanna) Kecskemét, Keresztes Dominik Martin (Csontos Anna) Kiskunmajsa, Ország-Sugár Kende (Csigó Regina) Kiskunmajsa, Tóbiás Auróra (Fráter Petra Éva) Kisszállás, Tóth-Angyal Mihály (Angyal Klaudia) Kiskunhalas, Rácz Livia Noémi (Kovács Noémi) Kiskunhalas, Nagy Jázmin (Bera Viola) Kiskunmajsa, Nádasdi István (László Tünde) Kiskunhalas, Bíró Leoni (Szenohradzki Adél) Kiskőrös, Barta Benedek (Faltum Stefánia) Kiskunfélegyháza, Csercses Mátyás György (Bleszák Tímea Ibolya) Kecel, Tumbas Max (Szekeres Mária) Kiskunhalas, Farkas Ida (Huszár Alexandra) Kalocsa, Opauszki Nimród (Boros Nikolett) Kiskőrös, Tóth Lilla (Városi Nikolett) Kiskunfélegyháza, Molnár Noel (Beniczki Lilla) Kecel, Ördög Natasa (Lacza Bianka) Kisszállás, Pakai Nilla (Vékony Alexandra) Kiskunmajsa, Juhász Réka (Dr. Bolló Eszter) Sándorfalva, Kaprielian Vencel (Ujhidy Amarilla) Kecskemét, Zsigmond Biborka (Kiss Barbara) Kisszállás, Csernák Benett (Grác Anett) Soltvadkert, Suba Csenge (Csonka Dóra) Kecel, Udvar Áron István (Tratter Réka) Akasztó, Tamás Tamara (Sztraka Zsuzsanna) Tázlár, Zsikó Zsombor (Fekete Noémi) Harkakötöny, Fejes Lilla (Szili Nóra) Jánoshalma, Herceg Ármin (Fekete Barbara) Kiskőrös, Kiss Dominik (Polyák Adrienn) Jászszentlászló, Farkas Olívia (Kúti Klaudia) Izsák, Martonosi Dominik István (Vida Viktória Vivien) Üllés, Zombori Abigél (Kispál Nikolett) Ruzsa, Márki Alíz (Szabó Adrienn) Kiskunhalas, Bába Natália (Katona Cintia) Szeged, Gyöngyösi Sándor Máté (Nagy Noémi Gyöngyi) Kiskunfélegyháza, Körmendi Noel (Ábrahám Nikolett) Sándorfalva, Csányi Nóra (Polyákovich Ildikó) Tompa, Kovács Illés (Dr. Hadarits Flóra Terézia) Szeged, Láng Debóra (Moise Tímea) Kecskemét, Lógó Barbara Ágota (Kátai Adél) Jánoshalma, Tóth Nolen (Kovács Szabina) Kiskőrös, Ilyés Szofia Bella (Varga Dorina Roberta) Békéscsaba, Kothencz Nóra (Schindler Dorottya) Akasztó, Szentirmai Boróka (Deli Zsófia) Kiskunhalas, Jánosi Kristóf Márk (Nyers Tünde) Kecskemét, Kovács Előd (Somogyi Renáta) Kéleshalom, Huczek Luca (Gilice Melinda) Kisszállás, Ginder Kilián (Lovász Ildikó) Császártöltés, Kiss András (Kengyel Tamara) Tiszakécske, Ternák Nolen (Ujvári Adrienn) Baja, Kniesz Mirella (Péli Éva) Tázlár, Répási Lara (Sima Leila) Kalocsa, Kovács Szofi (Vörös Sarolta) Kiskunhalas, Tari Zsófia (Stuller Éva) Bordány, Ács Linda (Szabó Linda) Kiskunhalas, Forgó Patrik (Király Éva) Kiskunhalas, Horváth Milán Noel (Orsós Eliza) Kiskunmajsa, Ilyés Bence Károly (Vajas Beáta) Kiskőrös, Berta Gellért (Tapodi Henriett) Forráskút, Baranyai Letti (Andó Klaudia) Jánoshalma, Frank Dóra (Nagy Marianna) Felsőszentiván, Bakai Áron (Zentai Rebeka) Kecel

Házasságot kötöttek: Garas László és Tulejbics Henrietta, Bodó Bálint és Vég Boglárka, Pena Bernardo Chokeke és Sztojka Szabina, Sebestyén Zsolt és Becze Nóra, Grezsú László és Bogdán Szabina

Elhunytak: Bóra Béláné Szabó Mária (Kiskunhalas), Kolompár Ferenc (Kiskunhalas), Ajtai Béláné Kanalas Etelka (Tázlár), Jakab Józsefné Csereklei Erzsébet (Kiskőrös), Molnár Pál Márton (Soltvadkert), Báló Antal (Kelebia), Schäffer Mária (Vaskút), Rádóczi Ferenc (Kiskunmajsa), Zdravec György (Jánoshalma), Tar Istvánné Borbás Mária (Kiskunhalas), Szemerédi László (Kiskunhalas), Sütöri Sándorné Gyöngyi Julianna (Kiskunhalas), Molnár Imre (Jánoshalma), Újvári Gábor Antalné Horváth Ildikó Ilona (Kecskemét), Dudás György (Kiskunmajsa), Kolompár Imréné Kolompár Éva (Kiskunmajsa), Lehota Istvánné Németh Terézia (Akasztó), Rigó Istvánné Kukucska Mária (Kiskőrös), Dulai Jánosné Simon Julianna (Kiskőrös), Suhajda Józsefné Polyák Mária (Kecskemét), Basa Imréné Ribovics Rozália (Kiskunhalas), Kuncz Jánosné Topolai Erzsébet (Soltvadkert), Kriszt Márton Mátyásné Kis Aranka Éva (Soltvadkert), Dobos Sándorné Horváth Ágnes (Pirtó), Tóth István (Kiskunhalas), Fodor Balázs (Kiskunhalas), Molnár Erzsébet (Tompá), Dér Lajosné Varga Piroska Erzsébet (Kiskunmajsa), Schiszler Jánosné Gulyás Terézia (Mórahalom), Péczka János Béla (Soltvadkert), Szegedi Imréné Nagy Katalin (Kiskunhalas), Szűcs Antalné Kurucz Gizella (Kiskunmajsa), Szigeti-Pap Ferenc (Kiskunmajsa), Gabor Dionisie (Kecel), Faddi Irén (Kiskunhalas), Papdi Éva (Kiskunhalas), Vajda Imréné Kiss Erzsébet Julianna (Kiskunhalas), Péter-Szabó Milán (Kiskunmajsa), Bódi Antal (Kiskunmajsa), Tallódi István Dánielné Gudász Ilona Mária (Kiskunmajsa), Lengyel József (Kiskunhalas), Papp Lajosné Rabi Etelka (Kisszállás), Babák Mihály (Bócsa), Kis Sándorné Ba Ilona (Kiskőrös), Szedmak András (Kiskőrös), Dávid László (Kiskunmajsa), Csontosné Rácz Kornélia (Kiskunmajsa), Németné Kapus Klára (Kiskunhalas), Kákonyi Lajosné Kardos Julianna (Kiskunhalas), Hunyadi Istvánné Veréb Gizella (Kecel), Berente Zoltán Lászlóné Szabó Rozália (Soltvadkert), Csontos Lászlóné Ancsa-Molnár Erzsébet (Kiskunmajsa), Ágoston István (Jánoshalma), Klucsó Ferenc (Kiskunmajsa)

A központi szám
ötödik kicsengése után
az ügyeletes taxis
jelentkezik!

Címlapunkon

Fotó: Kovács Iván

halasi **Tükör**

6400 Kiskunhalas,
Hősök tere 1.
Tel./fax: 77/423-003
info@halasmedia.hu

Ügyvezető: **Vincze Bálint** ugyvezeto@halasmenedzser.hu. Főszerkesztő: **Kovács Iván** foszerkeszto@halasmedia.hu. Szerkesztő: **Jáger Levente** jager.levente@halasmedia.hu. Munkatársak: **Bakos László, Fehér Erika, L. Molnár Anna, Szóri Attila, Vass Katalin**. Szerkesztőségi munkatársak: **Gusztosné Tóth Andrea, Kardos Csaba**.
Hirdetésszervezőnk: **Bakos László** bakos.laszlo@halasmedia.hu. *Ügyfélszolgálat, hirdetések:* reklam@halasmedia.hu.
Kiadja: Halasi Városmenedzser Nonprofit Kft. Felelős kiadó: a kft. ügyvezetője Terjesztők: Magyar Posta Rt., illetve saját terjesztők.
Előfizethető: a postahivatalokban. Tördelés és nyomdai munkák: **s-Paw Kereskedelmi és Szolgáltató Bt., Üllés** ISSN: 2559-8678

Csuti Zoltán tovább száguldana a sikersztrádán

Új év, töretlen motiváció. Így fogalmazta meg tömören a 2024-re vonatkozó terveit Csuti Zoltán. A kiskunhalasi kötődésű autóversenyző élete legsikeresebb idénye után várja a folytatást. Mint megtudtuk tőle, aktívan, már a felkészülés jegyében teltek az elmúlt hetek, hónapok. Zoli elárulta, hogy idén is folytatni szeretné tehetséggondozó programját a Vári-szakképző iskolával, valamint szeretne motivációs előadásokat is tartani halasi fiatalok számára.

Szimulátoros készülés

– Még tisztán emlékszem a 2023-as szezonzáróra, amely egy szeles októberi hétvégén zajlott. Azt az évet sikerült egy futamgyőzelemmel kezdeni és zárni is együtt, így azt mondhatom, hogy az eddigi legsikeresebb évemet hagytam magam mögött a sportágban. Azóta eltelt több mint 5 hónap, de azt gondolom, hogy a holszezon sem telt el unalmasan, izgalmak nélkül – kezdte beszélgetésünket Csuti Zoltán.

Megtudtam tőle, hogy a téli időszakban nem igazán van lehetőség tesztelésre, még gokarttal sem. Ráadásul az anyagi lehetőségek is korlátozottak ilyen szempontból, így az otthon lévő szimulátorral próbált edzésben maradni. Ez azért fontos, mert nagymértékben segít fejleszteni a koncentrációs képességet, a kéz-láb koordinációt és gyakorolni tudja a valóságban is jelen levő versenyhelyzeteket, egy szóval könnyebben tud formában maradni a szezon kezdetéig.

Kell a fizikai és a lelki erő is

Csuti Zoltán szerint a felkészülés elengedhetetlen fázisa a fizikális és mentális erőnlét fejlesztése és szinten tartása.

– Az ép testben ép lélek gondolkodásmód számomra nagyon fontos. Sok energiát fordítok a fizikai erőnlétem fejlesztésére, ami igazoltan tud hatni a teljesítőképességre, az autóversenyzésben is. A versenyek alatt nem ritka akár a 190-es pulzus is, illetve a nyári hónapokban tartott versenyeken a versenyautókban lévő levegő hőmérséklete elérheti a 60 Celsius fokot, miközben a vastag tűzálló ruházat miatt a hőérzet jóval magasabb. Az évek során sikerült egy olyan edzéstervet kidolgozni a csapattal, ami szerencsére annyira jól működik, hogy szinte a hobbimmá vált az edzés. A konditermi edzés mellett az úszás, futás, szauna szintén nagy szerepet játszott a téli időszakban tartott felkészülésben. Ezek mellett természetesen a pihenés és kikapcsolódás is elengedhetetlen része volt a hónapoknak, hiszen ezek ugyanolyan mértékben szükségesek, mint az erőnléti edzések – tudtuk meg tőle.

gasabb. Az évek során sikerült egy olyan edzéstervet kidolgozni a csapattal, ami szerencsére annyira jól működik, hogy szinte a hobbimmá vált az edzés. A konditermi edzés mellett az úszás, futás, szauna szintén nagy szerepet játszott a téli időszakban tartott felkészülésben. Ezek mellett természetesen a pihenés és kikapcsolódás is elengedhetetlen része volt a hónapoknak, hiszen ezek ugyanolyan mértékben szükségesek, mint az erőnléti edzések – tudtuk meg tőle.

Alapítványi segítség

A szezonra való felkészülés egyik legfontosabb alappillére a szükséges anyagi háttér megteremtése. Az autóverseny, mint technikai sport, sajnos a magas költségekről is híres.

– Hálás lehetek, hogy az évek óta melletttem álló kiskunhalasi támogatóim

gan és büszkén vett át a február végi Sportgálán. Ami a 2024-es terveket illeti,

folytatni szeretné, a korábbi iskolájával, a KSZC Vári Szabó István Szakképző Iskolával közösen létrehozott tehetséggondozó programot.

– Az autóiparban tanuló és tevékenkedő diákok számára műszaki előadásokat tartunk, valamint megpróbáljuk közelebb hozni számukra az autóversenyzést, technikai és sport oldalról egyaránt. Jövőbeni céljaim közé tartozik, hogy Kiskunhalas több intézményében, többek között a Felsővárosi Általános Iskolában is lehetőség nyíljon az életpályájuk elején álló fiatalok számára több alkalommal, előadásokat tartani – tette hozzá az autóversenyző.

Jáger Levente

A FOTÓKAT CSUTI ZOLTÁN BIZTOSÍTOTTA

idén is töretlenül segítik a pályafutásomat, ennek ellenére az egész évre való költségvetés megteremtéséhez egy új lehetőséget is megpróbálunk kiaknázni, ez pedig a közösségi adománygyűjtés, jelen esetben az adó 1 százalékos felajánlással. Nagy boldogsággal tölt el, hogy már az első pillanattól kezdve mennyien támogatnak ebben a formában is – mondta Csuti Zoltán.

Komoly tervei vannak

A kiskunhalasi kötődésű autóversenyző számára jól kezdődött a 2024-es év is. Januárban derült ki, hogy a tavalyi sporteredményei és a kiskunhalasi közösségért tett munkájáért polgármesteri különdíjban részesült, ami boldo-

JUHÁSZ MŰHELY KFT.

Hagyományos forgácsológépekre munkavállalót, illetve CNC gépekre CAD/CAM informatikusokat keres!

NYUGDÍJAS MUNKAVÁLLALÓK JELENTKEZÉSÉT IS VÁRJUK!

Tel.: 70/311-28-95

Életem jelentős része a sport

Velez Attila nevét lehetetlen a kiskunhalasi labdarúgás egyik fénykorától elválasztva megemlíteni. Ebben a labdarúgó kapcsolatban az 1989/90. bajnoki esztendő áll az élen, amikor nevelőegyesülete, a Kiskunhalasi Atlétikai Club labdarúgó szakosztálya nemcsak megcélózta, de fel is jutott az NB III-as bajnokságba. A továbbiakban, az éveken keresztül megyei I. osztályú bajnokságok meghatározó tényezőjeként emlegetett, 1992-től a Ganz Sport Klubbal, 1994-től pedig a Kiskunhalasi Football Club elnevezésű halasi egyesülettel (a 2001/2002-ben az NB II-vel kapcsolatban is) függőnek össze sikerei. A csatár posztot betöltő Velez Attila góljaira nem csak ez időben kapták fel a fejüket a hazai drukkerok és kaptak a fejükhöz az „ellendrukkerok”, hanem a Rákóczi Kupán, majd a városi kispályás labdarúgó-bajnokság mérkőzésein is, a favoritok között jegyezték. A sportkarrierjében triplázó, aktív labdarúgóként, edzőként, MLSZ-megbízottként is jeleskedő Velez Attilát előzőekkel kapcsolatban kerestük fel kérdéseinkkel.

► *Honnan ered a labdarúgás iránti elkötelezettsége?*

– Alapvetően a labdarúgás már a harmadik sportág, amely lenyűgözött, azt megelőzően atlétizáltam és ping-pongoztam is. Az Alsóvárosi Általános Iskolában a legendás hírű **Deákné Ica néni** volt a testnevelőm és az edzőm is. Elhivatott fel-

tősséggel is jól tudtam élni, rendszerint dobogón végeztem. Ezek a „dolgoim” az általános iskolából – a 7. és 8. osztályt a Felsővárosiban végeztem – történő elballagással zárultak.

► *Ezután is maradt a sport szeretete?*

– 1987 őszétől a II. Rákóczi Ferenc Mezőgazdasági, Közgazdasági és Infor-

matunkat a Budapestről ideköltözött **Tóth János** edzette, kőkemény módszerekkel. A felüljáróra, például, tízszer kellett felszaladnunk, azt már nem is tudom, hány lépcsőn, labdával a kezünkben minden edzésen. Télen az öl-

FOTÓ: JÁGER LEVENTE

lez góljaira a felnőttek mezőnyében van égető szükség. Bevallom ezt nagy megtiszteltetésként éltem meg. Sajnos ez az állapot kérész életének bizonyult, kiestünk. Pár évet a megyei I. osztályban sziszifuszi munkával kellett töltenünk, mire újra visszakapaszkodhattunk.

FOTÓ: FARKAS TIBOR

Velez Attila, Maczkó László és Bús József

készítő munkájának eredményeképpen, második osztályos koromban az úttörő olimpia I. korcsoportjának küzdelmeiben, országos 4. helyezést értem el 60 méteres síkfutásban. A másik erősségemben, a távolugrásban, de a háromtusában – előző kettő mellé a kislabda-hajítás tartozott még, továbbá az 500 méteres síkfutással bővült négy-tusában és a már súlylökést is magába foglaló öttusában egyaránt eredményes maradtam. Ahol Ica néni elindított, legyen az a Lánchíd Kupa, vagy az ÁMK Kupa, a Kocsis Pál megyei atlétika verseny, a Hála Staféta Váltó, a mezei futóverseny, a Szüreti Utcai Futóverseny, a Ki a leggyorsabb? Ki a legkitartóbb? tehetségkutató, a kisdobos-, netalántán úttörő olimpia, mindenhol nyertem az érmekeket. Természetesen az Aranyjelvényes atléta szintet is teljesítettem. Egyébként az Alsóvárosi olyan tehetséges és sikeres atlétákkal dicsekedhetett az idő tájt, mint **Garas Ildi, Horváth Margit, Halász Zsuzsa, Kristóf Jutka** vagy **Denczinger Bea**. A fiúk táborában pedig **Asztalos Sanyi, Bús Józsa, Maczkó Laci**.

► *A ping-pongozás területén mire vitte?*

– Az iskolánk városi, járási résztvevőkkel rendezett Ifjú Várhegyi József Asztalitenisz Emlékverseny nyújtotta lehe-

A Rákóczi Kupa hazai csapatában két alkalommal tagja lehettem a győztes gárdának, kétszer ezüstérmesként végeztünk. Köszönhetően ez nagyszerű edzőnknek Loncinak, azaz Sárkány Lacinak és Tóth Ferinek is. Tehetséges csapattársaim közül Becz Gyulát, Huszka Antit, Hermann Lacit és Pap Csabát, Csapi Jenőt mindenképpen szeretném itt megemlíteni.

tőzők is majd ránk fagyott. Ekkor fizető-dött ki Ica néni szigorú, de következetes nevelése. Ezen alapok nélkül ezt képtelenség lett volna véghezvinni, és még tovább fejlődni. Az 1989/90. bajnoki évben nagy változás történt, felvittek a **Mészáros Tibor**, becenevén Mőcs edzette NB III-as felnőtt csapatba játszani. A klub vezetősége azzal támasztotta alá a döntését, hogy az ifjúsági korú Ve-

► *A Tekóban is focizott?*

– A Rákócziban sem telt focizás nélkül az idő. A Rákóczi Kupa hazai csapatában két alkalommal tagja lehettem a győztes gárdának, kétszer ezüstérmesként végeztünk. Köszönhetően a nagyszerű edzőnknek Loncinak, azaz **Sárkány Lacinak** és **Tóth Ferinek** is. Tekős csapatunk a felnőttek mezőnyében – a

FOTÓ: FERINCZ JÁNOS

A Tekó egyik aranycsapata: Paprika Tamás, Tóth Ferenc, Csapi Jenő, Rádóczi Mihály, Horváth Béla és Pocsai Károly (álló sor) Becz Gyula, Gyöngyi Krisztián, Vincze Bálint, Velez Attila és Tegzes József (guggolnak)

Határozottan tudtam, hogy sport nélküli jövőt nem választhatok. Ekkor akadt a kezembe egy olyan felhívás, ami a szegedi tanárképző főiskola sportszervezői szakára irányította a figyelmemet. A felvételi anyagban felsoroltak közül egyedül a torna okozott fejfájást. A tőlem 6 évvel idősebb Tóth Pista akkor már a Fazekasban dolgozott testnevelő tanárként és tanítványai révén torna edzőként is bizonyított. Tőle kértem segítséget, s látva elszántságomat, elvállalta az okításomat.

rendkívül népszerű városi kispályás labdarúgó bajnokságban – is sikerrel tette próbára tudását. 1992-ben a **Paprika Tamás, Csapi Jenő, Kárász Róbert, Vincze Bálint, Rádóczi Mihály, Pap Csaba** összetételű csapatunkat bajnokká avatták. A későbbiekben, vagy egy évtized alatt, a felsoroltakon túl **Gulyás-Pók Józseffel, Kis-Máté Zoltánnal, Katona Mikivel, Szeitz Gabival, Dózsa Zsolttal, Kovács Lacival, Molnár Csabával, Szalai Péterrel** együtt játsza a „Sóstó”, „Rendező”, „Mica Szőnyegház” és „CEL FC” néven brillíroztunk, bérelt helyünk volt a dobogó – leginkább legfelső – fokán.

► Mikor dőlt el, hogy melyik lesz a továbbtanulás iránya?

– A Tekóban már az érettségi utáni ötdik, gépészmérnök képző évetem kezdtem meg, és még mindig sejtelmem sem volt, merre tovább. Azt éreztem, hogy nem vonzanak a kombájnok, nem kíváncsi vagyok azokra sem szétszerelni, sem megjavítani. Határozottan tudtam, hogy sport nélküli jövőt nem választhatok. Ekkor akadt a kezembe egy olyan felhívás, ami a szegedi tanárképző főiskola sportszervezői szakára irányította a figyelmemet. A felvételi anyagban felsoroltak közül egyedül a torna okozott fejfájást. A tőlem 6 évvel idősebb **Tóth Pista** akkor már a Fazekasban dolgozott testnevelő tanárként és tanítványai révén torna edzőként is bizonyított. Tőle kértem segítséget, s látva elszántságomat, elvállalta az okításomat. Ennek során például a nyújtó a gyakorlatok során véresre dörzsölte a tenyereim. A nehézségek ellenére, amire szükségem volt, Tóth Pista megtanított. Az egyéb sportágakban előírt tudást már nyílt napok keretében Szegeden be is mutathattam. Érdekes, de a felvételt nyert 24 fős keretre 700 volt a jelentkezők száma. Tanulmányaim négy évet vettek igénybe.

► Végzett, jelentkezhetett élete első munkahelyére.

– Támadt azért némi bonyodalom, végül 1995-ben az NB III-ban szereplő mélykúti csapathoz mentem focizni az ott edzősködő **Tápai Tibi** hívására. Két év

után komoly döntést kellett hoznom. A szegedi Pedagógus Kupa labdarúgó tornán az egyik régi sporttársam teketória nélkül nekem szegezte a kérdést: kijönnél Ausztriába focizni? Aludtam rá egyet és azt gondoltam, miért ne. Kimentem próbajátékra és ott is fogtak. Nyolc és fél évre

tunk, működtettünk. Edzettem a serdülő és az ifjúsági csapatot. A közepes méretű medencében nyáron az összes helybeli gyereket megtanítottuk úszni. Állandó nyüzsgés volt, az emberek szerettek oda jönni. Ráadásul a testnevelés tanári két éves kiegészítő szakát is el tudtam végezni a pécsi egyetemen. Sajnos semmi jó nem tarthat örökké, ez 2016-ig tartott.

► Milyen jelentősebb eseményeket nem szabadna még kihagyni?

– A focizás terén a megyei I. osztályt Mélykúton, továbbá azt a dicsőséges időszakot, amikor Pók (Gulyás József), élve erős halasi kötődéssel, hazahívott, még megyei I-be. Ennek megnyerésével az újjászervezett NB II-be jutottunk, és a Winner csoportban kaptunk helyet. Az aktív versenyzői időszakot 2014-ben, 41 éves koromban fejeztem be.

► Edzőként meddig vállalt feladatokat?

– Mélykúton kezdtem, majd a KAC-on át jutottam 2006-ban a Kiskunhalasi Football Clubhoz. 2011-ben pedig a belőle kiváló Szilády RFC-be, ahova **Vincze**

közi szinten is megfelelő játékosok kinevelését tűzte ki célul. Ennek érdekében, úgynevezett alközpontokat hoztak létre szerte az országban, Bács-Kiskunban öt helyszínnel. Nem tudom, a focista múltam ajánlólevél lehető-e, mindenesetre szigorú követelményeknek kellett megfelelni. Egyetemi és „A” licenyes edzői végzettségem, a felvételi teszt megoldása alapján, a kiskunhalasi alközpont vezetőjévé engem neveztek ki. Egy évi tevékenység után Bács-Kiskun vármegye grassroots (amatőr labdarúgás) koordinátorává avasztam, a női, az általános és középiskolai, valamint hátrányos helyzetűek labdarúgásban betölthető helyzetére fókuszálva. 2017-ben az MLSZ Bozsik Egyesületi Program Koordinátora lettem. Az Aranycsapat középpályása nevével fémjelzett program alapjává az élményközpontú játékot tették. Egyértelműen az utánpótlásról szólt U9, U11, U13-ra „belőve”. Újabb két esztendő, és ugyanebben a témában már szakmai vezetőként léptem feljebb még egy fokot azon a bizo-

az Union Gilgenberg Klub elismert, szerződéses játékosaként számítottak rám. A mienkhez hasonló rendszerű besorolásban még egy osztályt feljebb is léptünk. Persze csak mérkőzésekre jártam ki, meg az edzőtáborozások két-két hetét töltöttem ott. Jó volt, nem bántam meg.

► Térjünk vissza Mélykútra...

– Mélykúthoz életem egyik legjobb korszaka köthető. Ott nősültem meg, feleségem **Velez (Földi) Andrea** fodrász, 26 esztendő Donát fiunk a szegedi DAFC-nál – természetesen – labdarúgó edző. Sportcsarnok vezetői munkakörömhöz is szép emlékek fűződnek. Munkatársaimmal, a művelődési házból, sportcsarnokból, szabadtéri uszodából álló komplexumban csak sporttal kapcsolatos feladataink voltak. Ezekbe szerveztünk mindenféle labdarúgó, röplabdás vagy iskolai sporteseményeket. Diáksport egyesületet alapított-

Attila invitált. Vele remek volt együtt dolgozni, mert mindent nagyszerűen intézett, nekem csak a szűken vett edzőmunkával kellett foglalkoznom.

► A nagyszüleitől, a Kenedics házaspártól indulva, az édesanyját, **Kenedics Ildikót** beszámítva Ön már harmadik generációs pedagógus végzettségű. A labdarúgás és az edzői munka mellett maradt ideje a tanítást is gyakorolni?

– Igen, bár mindösszesen három évet tett ki. Halason, a Bibó István Gimnáziumban és a Kiskunhalasi Szakképzési Centrum Dékányi Árpád Technikumban tanítottam, továbbá Kecskemétre és Soltvadkertre is jártam tanárként. Ezt is szívügyemnek tekintettem.

► Az utóbbi időben merre kamatoztatja a tudását?

– 2014-ben elkezdtem magam a Magyar Labdarúgó Szövetség azon magas szintű programja mellett, amely nemzet-

nyos ranglétrán. Megemlítem, hogy válogatottak kiválasztása a munkakörömbé tartozott. 2021-től az MLSZ Klubfejlesztési Mentora vagyok. Huszonnyolc tehetségközpont feladatmegoldásait tízen segítjük, mi felügyelők. Az enyéim a Gödöllői, Monoron és Kecskeméti működő sportegyesületek. A szakmai vezetés embereivel és az U6-U14 korosztályba tartozók edzőivel sokrétű, rendszeres munkakapcsolatot tartok, hetente legalább egyszer felkeresem őket. Mérkőzéseiket figyelemmel kísérem, ránézek óvodai programjaikra és iskolai testnevelési óráikra is. Szakmai tanácsokkal látom el őket, anyagi támogatást is nyújtok. Esetleges pályafutási programjukban is tudok segítséget nyújtani. Ez a feladatom, és ha a magam területén pár lépéssel is előbbre vihetem a magyar labdarúgás ügyét, boldoggá tesz.

Vass Katalin

CSETÉNYI ÉLMÉNPARK

HÚSVÉTI

NYUSZI- ÉS TOJÁSKERESŐ NAP

2024. 03.31. VASÁRNAP
Csetényi Élmenypark

10 órától nyuszi- és tojáskeresés
11-14 óráig élethű modellhajó bemutató a tavon,
a gyomaendrődi Székely Mihály Modellező és Sportklub
elektromos és gőzhajóival
15 órától máglyagyújtás és kislebáb égetés
az Így tedd rá! néptáncsoporttal

Minden két órában gyermekdiszko,
koreográfia tánc tanításokkal.

Belépődíj ezen a napon: 600 Ft/fő

HALASI VÁROSMENEDZSER KFT. A műsorváltozás jogát fenntartjuk. A rendezvényen kép és hangfelvétel készül.

UGYANOLYAN MOCSOK VAGY TE IS, MINT A GIZI!

Székra Laci humoresztje

KISKUNHALAS

Közösségek Háza (Sétáló utca 8.)
2024. április 18. - 19:00

Jegy: 3.990 Ft-tól

Jegyek válthatók a Turisztikai Irodában és online a tix.hu/standupprdgad oldalon

SOSE HALOK MEG?

KOLTAI RÓBERT

2024. ÁPRILIS 25. 18 ÓRA

VÁROSI FILMSZÍNHÁZ KISKUNHALAS

VIDÁM, ZENÉS, SZTORIZÓS ÖNÁLLÓ EST

AKI KÉRDEZ: GAÁL ILDIKÓ RENDEZŐ
AKI MESÉL, VERSEL, ÉNEKEL, SZTORIZIK ÉS PARODIZÁL: KOLTAI RÓBERT
JÁSZAI-DÍJAS ÉRDÉMES MŰVÉSZ, A HALHATATLANOK TÁRSULATÁNAK ÖRÖKÖS TAGJA

HALASI VÁROSMENEDZSER NONPROFIT KFT. **JEGYÁR: 3000FT**

JEGYVÉTEKESÍTÉS: KÖZÖSSÉGEK HÁZA (SÉTÁLÓ U. 8.) |
TURISZTIKAI IRODA (HÓSÓK TERE 1.) | VÁROSI FILMSZÍNHÁZ (BETHLEN GÁBOR TER 1.)

BOGYÓ ÉS BABÓCA

BÁBKIALLÍTÁS

CSETÉNYI ÉLMÉNPARK **CSETÉNYI ÉLMÉNPARK**
FOGADÓ ÉPÜLET

2024.05.01.-05.18. nyitvatartási időben

Belépőjegy árak:
Egyéni: 800 Ft/fő – 3 éves kor felett
Csoportos (óvodák, iskolák): 600 Ft/fő
Május 18. meseprogram: 1.000 Ft/fő – 3 éves kor felett

Május 18-án délelőtt
mesét mond, és a gyerekek otthonról hozott
könyveit dedikálja: **Bartos Erika író**

HALASI VÁROSMENEDZSER NONPROFIT KFT. A műsorváltozás jogát fenntartjuk. A rendezvényen kép és hangfelvétel készül.